

વિષય-પરિચય.

૧ સુદૃઢ ગોષ્ઠી...	...	વેલચંદ ધનજી	...	...	૧૩૩
૨ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.	...	મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ.	...	...	૧૩૫
૩ અધ્યાત્મજ્ઞાન નિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.	...	આત્મવલ્લભ.	...	...	૧૩૯
૪ મૈત્રીભાવનાનો અનુક્રમે થતો વિકાસ-વિસ્તાર.	...	મુનિશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.	...	...	૧૪૩
૫ પ્રમાણિકપણ.	...	મોતીલાલ નરોત્તમ કાપડીયા.	...	...	૧૪૫
૬ પુરૂષાર્થ.	...	" "	...	...	૧૪૬
૭ ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય રાસ....	...	મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ.	...	...	૧૪૭
૮ મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.	...	વિઠ્ઠલદાસ મૂં શાહ....	...	...	૧૫૨
૯ ધાર્મિક વાંચનમાળા....	...	...	...	...	૧૫૫
૧૦ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...	...	...	...	૧૫૬

અત્રેના લાઘ્વ મેમ્બરોને નમ્ર સૂચના

ગયા માસના અંકમાં જણાવેલા ત્રણ ગ્રંથો જે કે લાઘ્વ મેમ્બરોને ભેટ આપવાના છે તે યોગ્યસમયથી વેલાસર મંગાવી લેવા. **સેક્રેટરીઓ.**

ભેટના અપાતા પુસ્તકો સંબંધી અમારો સત્કાર.

આ સભા તરફથી અપાતા વિવિધ સાહિત્યના અનેક ગ્રંથો, માટે પ્રથમ અને આ વખતે પણ અપાયેલ સુંદર ગ્રંથોથી અમારા કેટલાક માનવંતા લાઘ્વ મેમ્બરોએ પોતાનો પત્રદારા આનંદ પ્રદર્શિત કર્યો છે. અને આજસભામાં લાઘ્વ મેમ્બર થવા માટે તેઓશ્રીને મળતું ધાર્મિક સુંદર વાંચન અને આર્થિક દૃષ્ટિએ મળતો અપરિમિત લાભ (જે કોઈ સંસ્થા તેની ઉદારતાથી આપી શકતી નથી) તે માટે પોતાને ધન્ય માનવા સાથે, સભા તરફથી દર વર્ષે પ્રકટ થતાં અનેકવિધ સાહિત્ય માટે (જેન સમાજની આવા પ્રકારે સેવા કરવા માટે) સભાની પણ પ્રશંસા કરે છે. જે માટે અમે ઉપકાર માનતાં તે માટે સભા પણ પોતાનું ગૌરવ માને છે અને અનેક રીતે વિશેષ સેવા કરવા ભાગ્યશાળી અને તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરે છે.

॥ શ્રી વસુદેવહિણિડ પ્રથમસ્વણદમ્ ॥

દ્વિતીય અંશ: બીજો ભાગ.

સંપાદકો તથા સંશોધકો—મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ.

આ બીજા અંશમાં આઠમાથી અઠાવીશમા સુધી ૨૧ લંબકો આવેલા છે. જે ૧૦૪૮૦ શ્લોકોમાં પૂર્ણ થાય છે.

આ પ્રથમ ખંડનો, તથા કર્તા મહાત્માનો પરિચય અને આ ગ્રંથ કેટલો ઉચ્ચ કોટીનો છે, પરિશિષ્ટોને લગતો વિશેષ પરિચય, પ્રસ્તાવના, વિષયાનુક્રમ, કોષ આદિ સાથે હવે પછી પ્રકટ થતા ત્રીજા ભાગમાં આપવામાં આવશે. આ ગ્રંથ જૈનોના પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથા-સાહિત્યમાંનું એક અણુમોલું રત્ન છે. કિંમત રૂ. ૩-૬-૦ સાડા ત્રણ રૂપિયા (પોસ્ટેજ ભુદું) રાખવામાં આવેલ છે. ઇતિહાસિક પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથાસાહિત્યના આ ગ્રંથનું ગુજરાતી ભાષામાં ભાષાંતર કરાવી પ્રકટ કરવા આ સભાની ઇચ્છા હોવાથી આર્થિક સહાયની જરૂર છે.

ભાવનગર ધી “આનંદ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં—શાહુ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું.

卐

श्री

卐

आत्मनन्द प्रकाश.

॥ वन्दे वीरम् ॥

औचित्यादुचितप्रवृत्तिरूपत्वात् । वृत्तयुक्तस्यागुव्रतमहाव्रतसम-
न्वितस्य । वचनाज्जनप्रणीतात् । तत्त्वचिन्तनं जीवादिपदार्थसार्थ-
पर्यालोचनम् । मैत्र्यादिसारं मैत्रीप्रमोदकरुणामाध्यस्थ्यप्रधानं सत्त्वा-
दिषु विषयेषु । अध्यात्मं योगविशेषं । अतोऽध्यात्मात् । पापक्षयो
ज्ञानावरणादि क्षिप्रकर्मप्रलयः । सत्त्वं वीर्योत्कर्षः । शीलं चित्तसमाधिः ।
ज्ञानं च वस्त्ववबोधरूपम् । शाश्वतमप्रतिघाति शुद्धं स्वतेजोवत् । अनु-
भवसंनिद्धं स्वसंवेदनप्रत्यक्षं तद्वृत्तम् । अमृतं पीयूषम् । स्फुटं भवति ।
योगविन्दु—श्री हरिभद्रसूरि.

卐

卐

पुस्तक २९ { वीर सं. २४९८. पोष. आत्म सं. ३६. { अंक ६ द्वो.

सुद्ध गोष्ठी.

(लैरव.)

(याद-भेरो मन हर बीनो राधा रणुछोड.)

(१)

जवुं सकल छोडी आत ! रडे स्वकृत कर्म साथ;
विषम विचित्र वाट, वात એ વિચારીએ. જાવું.

(२)

કોણ તું આન્યો છે કયાંથી, કયાં જવું એ જાણુ શાથી;
અગમ ગમન ગતી, એહ અવલોકીએ. જાવું.

(૩)

મોહ મદથી મદાંધ, ચક્ષુ છતાં પ્રબળ અંધ;
કાર્યાકાર્યનો ન અંધ, જરૂર અંધ જાણીએ. જાવું.

૧૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૪)

ભૂતને ભવિષ્ય કેરી, શોચ વાત સકલ તેરી;
કેરી કયું કરે છે, વર્ત-માન આ વિલોકીએ. જાણું.

(૫)

પ્રાણી સકલ ચાહે સુખ, કીડી વા કુંજર પ્રમુખ;
કર્માધિન સુખ હુખ, તત્ત્વ તે તપાસીએ. જાણું.

(૬)

“ અમૃત્ય આ છે દેહ તારો, પ્રાપ્તિ પુણ્ય ઉદ્ધે ધારો;”
ફલિત કરણ કાજ રાજ-માર્ગને સ્વિકારીએ. જાણું.

(૭)

કર્મ યોગમાં પ્રવીણ, કર્મ સકલ કરવા ક્ષીણ;
કર્મ-યોગી બનવા ધીર, વીરતા વધારીએ. જાણું.

(૮)

ઉપાદેય, જ્ઞેય, હેય, સમગ્ર પેય વા અપેય;
ચરણ, કરણ રમણ રંગ, અંગમાં ઉતારીએ. જાણું.

(૯)

સુખી સકલ પ્રાણી થાય, હૃદય ભાવના સુહાય;
વર્તના વિશિષ્ટ રૂપ, રંગથી રેલાવીએ. જાણું.

(૧૦)

ત્યાગો બહિરાત્મ રંગ, અન્તરાત્મનો પ્રસંગ;
સાધી પરમાત્મ અંગ, જંગ ત્યાં જગાડીએ. જાણું.

(૧૧)

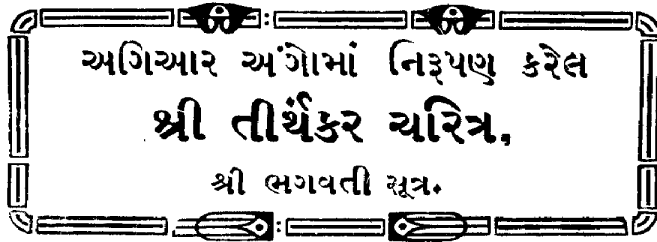
કેયડો અકલિત એહ, ઉકેલ કરણ દિવ્ય દેહ;
અનુભવે પ્રકાશ પરમ, પ્રેમથી નિહાળીએ. જાણું.

વેલચંદ ધનજી.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૧૩૫

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૧૦ થી શરૂ.]

હે દેવાનુપ્રિયો ! તમે શીઘ્ર જાઓ, અને અષ્ટાંગ મહાનિમિત્તના સૂત્ર અને અર્થને ધારણ કરનારા, અને વિવિધ શાસ્ત્રમાં કુશળ એવા સ્વપ્નલક્ષણ પાઠકોને બોલાવો. ત્યારબાદ તે કૌટુંબિક પુરૂષો યાવત્ આજ્ઞાનો સ્વીકાર કરીને બળરાજની પાસેથી નીકળે છે; નીકળીને સત્વર, ચપળપણે ઝપાટાબંધ અને વેગ સહિત હસ્તિનાપુર નગરની વચોવચ જ્યાં સ્વપ્નલક્ષણ પાઠકોના ઘરો છે ત્યાં જઈને સ્વપ્નલક્ષણ પાઠકોને બોલાવે છે. જ્યારે તે બલરાજના કૌટુંબિક પુરૂષોએ તે સ્વપ્નલક્ષણ પાઠકોને બોલાવ્યા ત્યારે તેઓ પ્રસન્ન થયા, તુષ્ટ થયા અને સ્નાન કરી, બલિકર્મ કરી, શરીરને અલંકૃત કરી, મસ્તકે તિલક અને લીલી ઘરોતું મંગળ કરી પોતપોતાના ઘરથી નીકળે છે. નીકળીને હસ્તિનાગપુર નગરની વચ્ચે થઈ જ્યાં બળરાજનું ઉત્તમ મહાલય છે ત્યાં આવે છે, ત્યાં આવીને શ્રેષ્ઠ મહાલયના દ્વાર પાસે તે તે સ્વપ્નપાઠકો એકઠા થાય છે. એકઠા થઈને જ્યાં બહારની ઉપસ્થાનશાળા છે ત્યાં આવે છે, ત્યાં આવી હાથ જોડી બળરાજને જય અને વિજયથી વધાવે છે. ત્યારબાદ તે બળરાજએ વાંહેલા, પૂજેલા, સત્કારેલા અને સન્માનિત કરેલા તે સ્વપ્નલક્ષણ પાઠકો પૂર્વે ગોઠવેલા ભદ્રાસનો ઉપર બેસે છે. ત્યારપછી તે બલરાજ પ્રભાવતી દેવીને જવનિકાની પડદાની અંદર બેસાડે છે. ત્યારબાદ પુષ્પ અને ફળથી પરિપૂર્ણ હસ્તવાળા તે બળરાજએ અતિશય વિનયપૂર્વક તે સ્વપ્નલક્ષણ પાઠકોને આ પ્રમાણે કહ્યું કે—‘ હે દેવાનુપ્રિયો ! એ પ્રમાણે ખરેખર આજે પ્રભાવતીદેવીને તેવા પ્રકારના વાસગૃહમાં યાવત્ સ્વપ્નમાં સિંહને જોઈને જાગેલ છે, તો હે દેવાનુપ્રિયો ! આ ઉદ્ધાર એવા સ્વપ્નનું બીજું કયું કહ્યાણુરૂપ ફળ અને વૃત્તિ વિશેષ થશે ? ત્યારપછી તે સ્વપ્નલક્ષણ પાઠકો બળરાજની પાસેથી એ વાત સાંભળી તથા અવધારી ખુશ અને સંતુષ્ટ થઈ તે સ્વપ્ન સંબંધે સામાન્ય વિચાર કરે છે. સામાન્ય વિચાર કરી તેનો વિશેષ વિચાર કરે છે અને પછી તે સ્વપ્નના અર્થનો નિશ્ચય કરે છે અને ત્યારબાદ તેઓ પરસ્પર સાથે વિચારણા કરે છે. ત્યારપછી તેઓએ સ્વપ્નના અર્થને સ્વયં જાણી બીજા પાસેથી શ્રદ્ધા કરી તે સંબંધી શંકાને પૂછી, અર્થનો નિશ્ચય કરી સ્વપ્નના અર્થને અવગત

૧૩૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરી બળરાજની આગળ સ્વપ્નશાસ્ત્રોનો ઉચ્ચાર કરતાં તેઓએ આ પ્રમાણે કહ્યું: ‘ હે દેવાનુપ્રિય ! એ પ્રમાણે ખરેખર અમારા સ્વપ્નશાસ્ત્રમાં એંતાળીશ સામાન્ય સ્વપ્નો અને ત્રીશ મહા સ્વપ્નો મળીને કુલ બહોંતેર જાતના સ્વપ્નો કહેલાં છે. તેમાં હે દેવાનુપ્રિય ! તીર્થ કરની માતાઓ કે ચક્રવર્તીની માતાઓ જ્યારે તીર્થ કર કે ચક્રવર્તિ ગર્ભમાં આવીને ઉપજે ત્યારે એ ત્રીશ મહા સ્વપ્નોમાંથી આ ચૌદ સ્વપ્નોને જોઈને જાગે છે. તે ચૌદ સ્વપ્નો આ પ્રમાણે છે — “ ૧ હાથી, ૨ બળદ, ૩ સિંહ, ૪ લક્ષ્મીનો અભિષેક, ૫ પુષ્પમાળા, ૬ ચંદ્ર, ૭ સૂરજ, ૮ ધ્વજ, ૯ કુંભ, ૧૦ પદ્મસરોવર, ૧૧ સમુદ્ર, ૧૨ વિમાન અથવા ભવન, ૧૩ રત્નનો ઢગલો અને ૧૪ અગ્નિ ” વળી વાસુદેવની માતાઓ જ્યારે વાસુદેવ ગર્ભમાં આવે ત્યારે એ ચૌદ મહા સ્વપ્નોમાંના કોઈ પણ સાત મહા સ્વપ્નો જોઈને જાગે છે. તથા બળદેવની માતાઓ જ્યારે બળદેવ ગર્ભમાં પ્રવેશ કરે ત્યારે એ ચૌદ મહા સ્વપ્નોમાંના કોઈપણ ચાર મહા સ્વપ્નોને જોઈને જાગે છે. માંડલિક રાજની માતાઓ જ્યારે માંડલીક રાજ ગર્ભમાં પ્રવેશ કરે ત્યારે એ ચૌદ મહા સ્વપ્નોમાંના કોઈ એક મહા સ્વપ્ન જોઈને જાગે છે. તે હે દેવાનુપ્રિય ! આ પ્રભાવતી દેવીએ એક મહા સ્વપ્ન જોયું છે. હે દેવાનુપ્રિય ! પ્રભાવતી દેવીએ ઉદાર સ્વપ્ન જોયું છે, યાવત્ આરોગ્ય, તુષ્ટિ યાવત્ મંગળ કરનાર સ્વપ્ન જોયું છે. તેથી હે દેવાનુપ્રિય ! તમને અર્થલાભ થશે, ભોગલાભ થશે, પુત્રલાભ થશે અને રાજ્યલાભ થશે તથા હે દેવાનુપ્રિય ! એ પ્રમાણે ખરેખર પ્રભાવતી દેવી નવ માસ સંપૂર્ણ થયા પછી અને સાડાસાત દિવસ વીત્યા પછી તમારા કુળમાં ધ્વજ સમાન એવા પુત્રનો જન્મ આપશે. અને તે પુત્ર પણ ખાલ્યાવસ્થા મૂઢી મોઢો થશે ત્યારે, તે રાજ્યનો પાત-રાજ થશે, અથવા ભાવિતાત્મા સાધુ થશે. તેથી હે દેવાનુપ્રિય ! પ્રભાવતી દેવીએ ઉદાર સ્વપ્ન જોયું છે યાવત્ આરોગ્ય, તુષ્ટિ, દીર્ઘાયુષ તથા કંઈ પણ કરનાર સ્વપ્ન જોયું છે.

ત્યારબાદ તે બળરાજ સ્વપ્નલક્ષણ પાઠકો પાસેથી એ વાતને સાંભળી અને અવધારી હર્ષિત અને સંતુષ્ટ થયો. અને હાથ જોડી યાવત્ તેણે સ્વપ્નલક્ષણ પાઠકોને આ પ્રમાણે કહ્યું— ‘ હે દેવાનુપ્રિયો ! આ એ પ્રમાણે છે કે, જે તમે કહો છો, -એમ કહી તે સ્વપ્નોનો સારી રીતે સ્વીકાર કરે છે. ત્યારબાદ સ્વપ્નલક્ષણ પાઠકોનો પુષ્કળ અશન, પાન, ખાદ્યમ, પુષ્પ, વસ્ત્ર, ગંધ, માળા અને અલંકારોવડે સંસ્કાર કરે છે, તેમ કરીને જીવિકાને ઉચિત ધણું પ્રીતિદાન આપે છે. અને પ્રીતિદાન આપીને તે સ્વપ્નલક્ષણ પાઠકોને રજા આપે છે. ત્યાર પછી પોતાના સિંહાસનથી ઉઠે છે, ઉઠીને જ્યાં પ્રભાવતી દેવી છે ત્યાં આવી પ્રભાવતી દેવીને તેણે તે પ્રકારની ઈષ્ટ, મનોહર મધુર વાગ્દેવડે સંલાપ

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૧૩૭

કરતા કરતા આ પ્રમાણે કહ્યું—હે દેવાનુપ્રિયે ! એ પ્રમાણે ખરેખર સ્વપ્નશાસ્ત્રમાં બ્રેતાલીશ સાધારણ સ્વપ્નો અને ત્રીશ મહા સ્વપ્નો તથા બધા મળીને બહોતેર સ્વપ્નો દેખાડયા છે. તેમાં હે દેવાનુપ્રિયે, તીર્થંકરની માતાઓ કે ચક્રવર્તિની માતાઓ ઇત્યાદિ, પૂર્વવત્ કહેવું. યાવત....કોઈ એક મહાસ્વપ્નને જોઈને જાગે છે. હે દેવાનુપ્રિયે, તમે આ એક મહા સ્વપ્ન જોયું છે, હે દેવી, તમે ઉદાર સ્વપ્ન જોયું છે, યાવદ્...રાજ્યનો પતિ-રાજા થશે કે ભાવિતાત્મા અનગાર થશે. હે દેવી, તમે ઉદાર સ્વપ્ન જોયું છે, મંગળકર સ્વપ્ન જોયું છે, એમ કહી પ્રભાવતી દેવીની તે પ્રકારની ઇષ્ટ, કાંત, પ્રિય, એવી મધુર વાણીવડે બે વાર અને ત્રણ વાર પણ પ્રશંસા કરે છે.

ત્યારબાદ તે પ્રભાવતી દેવી બદ રાજાની પાસેથી એ વાતને સાંભળીને અવધારીને હર્ષવાળી, અને સંતુષ્ટ થઈ હાથ જોડી આ પ્રમાણે બોલી—હે દેવાનુપ્રિય, એ એ પ્રમાણેજ છે, એમ કહી, તે સ્વપ્નને સારી રીતે ગ્રહણ કરે છે, ત્યાર પછી બદ રાજાની અનુમતિથી અનેક પ્રકારના મણિ અને રત્નની કારીગરીથી યુક્ત તથા વિચિત્ર એવા તે ભદ્રાસનથી ઉઠી ત્વરા રહિત, અચપલ પણે હંસ સમાન ગળિ વડે જ્યાં પોતાનું ભવન છે ત્યાં આવી, તેણે પોતાના ભવનમાં પ્રવેશ કર્યો.

ત્યારબાદ તે પ્રભાવતી દેવી સ્નાન કરી, બલિકર્મ કરી, સર્વ અલંકારથી વિભૂષિત થઈને ગર્ભને અતિ શીત નહી, અતિ ઉષ્ણ નહિ, અતિ તિક્ત નહિ, અતિ કટુ નહિ, અતિ તુરા નહિ, અતિ ખાટાં નહિ, અને અતિ મધુર નહિ, એવા તથા દરેક રૂતુમાં ભોગવતાં સુખકારક એવા ભોજન, આચ્છાદન, ગંધ અને માળા વડે તે ગર્ભને હિતકર, મિત, પથ્ય અને પોષણરૂપ છે તેવા આહારને યોગ્ય દેશ અને યોગ્ય કાળે ગ્રહણ કરતી, તથા પવિત્ર અને કોમળ શયન અને આસનવડે એકાન્તમાં સુખરૂપ અને મનને અનુકૂલ એવી વિહાર ભૂમિવડે પ્રશસ્ત દોહદવાળી, સંપૂર્ણ દોહદવાળી, સન્માનિત દોહદવાળી, જેનો દોહદ તિરસ્કાર પામ્યો નથી એવી, દોહદ રહિત, દૂર થયેલા દોહદવાળી, તથા રોગ, મોહ, ભય અને પરિત્રાસ રહિત તે ગર્ભને સુખપૂર્વક ધારણ કરે છે. ત્યારબાદ તે પ્રભાવતી દેવીએ નવ માસ પૂર્ણ થયા પછી અને સાડા સાત દિવસ વીત્યા પછી સુકુમાલ હાથ પગવાળા અને દોષ રહિત પ્રતિપૂર્ણ પંચેન્દ્રિય યુક્ત શરીરવાળા, તથા લક્ષણ વ્યંજન અને ગુણથી યુક્ત, યાવત્ અંદ્ર સમાન સૌમ્ય આકારવાળા, કાંત, પ્રિયદર્શન અને સુંદર રૂપવાળા પુત્રને જન્મ આપ્યો.

ત્યારબાદ તે પ્રભાવતી દેવીની સેવા કરનાર દારીઓએ તેને પ્રસવ થયેલો

૧૩૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બાણી, જ્યાં બલ રાજ છે ત્યાં આવી હાથ બેડી બલ રાજને જ્ય અને વિજયથી વધાવીને આ પ્રમાણે કહ્યું—‘હે દેવાનુપ્રિય! એ પ્રમાણે ખરેખર પ્રભાવતી દેવીની પ્રીતિ માટે આ (પુત્ર જન્મરૂપ) પ્રિય નિવેદન કરીએ છીએ. અને તે આપને પ્રિય થાઓ. ત્યારબાદ તે બળરાજ શરીરની શુશ્રુષા કરનાર દાસીઓ પાસેથી એ વાત સાંભળી અવધારીને હર્ષિત અને સંતુષ્ટ થઈ મેઘની ધારાથી સિંચાયેલા કદાંબકના પુષ્પની પેઠે રોમાંચિત થઈ તે અંગરક્ષિકા દાસીઓને સુકુટ સિવાય પહોંચેલ અર્વ અલંકાર આપે છે. આપીને તે રાજ શ્વેત રજતમય અને નિર્મલ પાણીથી ભરેલા કળશને લઈ તે દાસીઓના મસ્તક ધુએ છે. મસ્તકને ઘોઘને તેઓને જીવિકાને ઉચિત ઘણું પ્રીતિદાન આપી સત્કાર અને સન્માન કરી વિસર્જિત કરે છે.

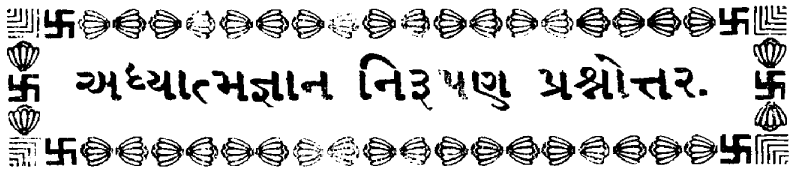
ત્યારબાદ તે બળ રાજએ કૌટુંબિક પુરૂષોને બોલાવી આ પ્રમાણે કહ્યું—‘હે દેવાનુપ્રિય તમે શીઘ્ર હસ્તિનાપુર નગરમાં કેદીઓને મુક્ત કરો, મુક્ત કરીને માન (માપ) અને ઉન્માનને (તોલાને) વધારો; ત્યારબાદ હસ્તિનાપુર નગરની બહાર અને અંદરના ભાગમાં છાંટકાવ કરો, સાફ કરો, સંમાર્જિત કરો અને લીંપો. તેમ કરી અને કરાવીને સહસ્ર ધોંસરાનો અને સહસ્ર ચક્રોનો પૂજા, મહા મહિમા અને સત્કાર કરો. એ પ્રમાણે કરી મારી આ આજ્ઞા પાછી આપો. ત્યારબાદ તે બલ રાજના કહેવા પ્રમાણે કરી તે કૌટુંબિક પુરૂષો તેની આજ્ઞા પાછી આપે છે. ત્યારપછી તે બલરાજ જ્યાં વ્યાયામશાળા છે ત્યાં આવે છે ત્યાં આવીને ઇત્યાદિ પૂર્વવત્ કહેવું. યાવહ....સ્નાન ગૃહથી બહાર નીકળી જકાત રહિત, કર રહિત, પ્રધાન, (વિક્રયનો નિષેધ કરેલો હોવાથી) આપવા યોગ્ય વસ્તુ રહિત, માપવા યોગ્ય વસ્તુરહિત, મેય રહિત, સુભટના પ્રવેશ રહિત, દંડ તથા કુદંડ રહિત, (રૂણ મુક્ત કરેલું હોવાથી) દેવા રહિત, ઉત્તમ ગણીકાઓ અને નાટકીયાઓથી યુક્ત અનેક તાલાનુચરોવડે યુક્ત, નિરંતર વાગતાં મૃદંગો સહિત તાબાં પુષ્પોની માલા યુક્ત પ્રમોદ સહિત અને કીડા યુક્ત એવી સ્થિતિ પતિના (પુત્ર જન્મ મહોત્સવ) પુર અને દેશના લોકો સાથે મળીને દશ દિવસ સુધી કરે છે. ત્યારબાદ દસ દિવસ સુધી સ્થિતિપતિતા-ઉત્સવ ચાલુ હતો ત્યારે તે બલરાજ સો રૂપિયાના હજાર રૂપિયાના અને લાખ રૂપિયાના અર્ચવાળા ભાગો, દાનો અને દ્રવ્યના અમુક ભાગોને દેતો અને દેવરાવતો. તથા સો રૂપિયાના, હજાર રૂપિયાના તથા લાખ રૂપિયાના લાભને મેળવતો, મેળવાવતો એ પ્રમાણે રહે છે. ત્યાર બાદ તે છોકરાના માતા પિતા પ્રથમ દિવસે સ્થિતિ પતિતા કુલની મર્યાદા પ્રમાણે ક્રિયા કરે છે, ત્રીજે દિવસે ચંદ્ર અને સૂર્યનું દર્શન કરાવે છે, છઠે દિવસે ધર્મ જાગરાણુ કરે છે,

— ❖ —

(ચાલુ).

અધ્યાત્મજ્ઞાન નિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.

૧૩૯

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૧૮ થી શરૂ.)

અઢારમો અધિકાર.

નિરાકાર સિદ્ધ ભગવંતની પ્રતિમા પણ સાક્ષાત્ સિદ્ધની પેઠે સ્વચિત્તાશય (હૃદય) માં ચિંતવેલી આશાને નિઃશંકપણે વિસ્તારે છે. સ્થાપના જે છે તે સ્વચિત્તથી કલ્પાય છે. તે સત્ અથવા અસત્ (વિદ્યમાન અથવા અવિદ્યમાન) વસ્તુની ભલે હો. સર્વ સ્થાપના સેવતી વખતે જેવા પોતાના ભાવ હોય તેવું ફલ આપે છે એમાં સંશય નથી. લોકમાં પણ અનાકાર વસ્તુનો આકારભાવ બતાવાય છે. જેમકે, *આ ભગવંતની આજ્ઞા છે. એનું જે ઉદ્ઘન કરે તે સાધુ નહિ અને જે ઉદ્ઘન ન કરે તે સાધુ. આમ્નાય-(આગમ અથવા મંત્ર) શાસ્ત્રમાં પણ આ વાયુ મંડળ અને આ આકાશ મંડળ એવી આકૃતિ લેખાય છે. વિચારશાસ્ત્રમાં પણ સ્વરોહયનાં પૃથ્વી, અપ, તેજ, વાયુ અને આકાશ એ પાંચ તત્ત્વો આકૃતિ કાઢીને બતાવાય છે. આ દૃષ્ટાન્તોમાં જેમ અનાકાર વસ્તુ સાકાર બતાવવામાં આવે છે તેમ નિરાકાર સિદ્ધનો પણ આકાર-પ્રતિમા ભલે હો, વળી દેખો ! લોકમાં પૂર્વે જે મહાત્મા લખ્ધવર્ણ (સાક્ષર-વિદ્વાન્) થઈ ગયા તેમણે આકૃતિ વિનાના વર્ણોને સ્વચિત્તની કલ્પનાથી આ 'ક', આ 'ખ', એવી રીતે પ્રત્યેકને નામ દઈને સાકાર બનાવ્યા છે. જો તેમ ન હોત અને વર્ણો નિયત હોત તો સર્વની આકૃતિ સરખી હોત; પણ તેમ છે નહિ. સિન્ન સિન્ન જ વર્ણકૃતિ છે. કોઈ તુલ્ય નથી, વિશ્વમાં જેટલાં રાષ્ટ્ર (દેશ) છે તે સર્વમાં વર્ણકૃતિ જૂદી જૂદી છે પણ વ્યક્તિ-(પઠન) સમયે ઉપદેશ તો સરખો થાય છે અને કાર્ય પણ સરખું થાય છે. એ સર્વ લિપિયોને મિથ્યા કરવાને કોઈ સમર્થ નથી. જેમનામાં જે લિપિ સિદ્ધ છે તે તે લિપિવડે ફલવિધાન કરે છે. વધારે શું ? જેવી રીતે બુદ્ધ પુરૂષોએ આકાર રહિત અક્ષરની આકૃતિ કરી તેની સ્થાપના પોતપોતાનો સુગુપ્ત [મનમાં રહેલી] આશય જણાવવા માટે જૂદી જૂદી કરી છે અને જેવી રીતે રાગદારીના જાણકારોએ રાગો પણ શબ્દ-રૂપ હોવાથી આકાર રહિત છતાં તે સર્વની સાકાર સ્થાપના રાગમાલા નામના પુસ્તકમાં કરી છે, તેવીજ રીતે સત્પુરૂષો અનાકાર પરમેશ્વરનો આકાર કલ્પીને

* આ દૃષ્ટાન્તમાં ભગવંતનો પ્રતાપ અમૂર્ત છે અને તેની આજ્ઞા પણ અમૂર્ત છે તોપણ સત્પુરૂષો તેની રેખા [આકૃતિ] કલ્પે છે-પર્યાયકાર.

૧૪૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જે જે શુભ આશયથી પૂજે છે તે સર્વ આશય પ્રાયઃ તેમને ફલે છે. અલિપ્ત (રાગ દ્વેષ રહિત) પરમેશ્વરને જેમ પૂજા લાગતી નથી તેમ નિંદા પણ લાગતી નથી. જેવી તે કરે તેવીજ તે સ્વકીય આત્માને લાગે છે. વજ્રમયી દીવાલમાં કોઈ પુરૂષ મણિ ફેંકે અથવા પથ્થર ફેંકે તો તે બંને ક્ષેપક [ફેંકનાર] ના ભણીજ પાછા જાય, તેને છોડીને કદી બીજે જાય નહિ. કોઈ પૃથિવી ઉપર ઉભો રહીને સૂર્યની સામે રજ ફેંકે અથવા કપૂર ફેંકે તો તે સર્વ એના સન્મુખ જ આવે સૂર્ય તરફ કેવા આકાશ તરફ કંઈ જાય નહિ, કોઈ સાર્વ-ભૌમ [ચક્રવર્તી] રાજાની સ્તવના કરે તો તે કરનારને જ ફલ થાય અને કોઈ નિંદા કરે તોપણ તે કરનાર જ જનસમૂહ સમક્ષ દુઃખી થાય. સાર્વભૌમ રાજાને સ્તુતિથી કંઈ અધિક થતું નથી તેમ નિંદાથી કંઈ ઓછું પડતું નથી. તેવીજ રીતે પ્રભુને સ્તુતિથી અથવા નિંદાથી કંઈ અધિકય કે હાનિ થતાં નથી. વળી કોઈ અપથ્ય આહાર લે તો તે લેનાર દુઃખ ભોગવે છે અને પથ્ય આહાર લે તો તે [લેનાર] સુખ ભોગવે છે. આહારમાં વપરાયલી વસ્તુને કંઈ થતું નથી. તેજ પ્રમાણે સિદ્ધની પૂજા તે- [પૂજા] ના કરનાર આત્માને લાભ-કારી થાય છે.

ઓગણીસમો અધિકાર.

પ્રશ્ન—સિદ્ધ પરમેશ્વરની પૂજા, પૂજા કરનારને—પોતાને ફળદાયી છે એ કથન યોગ્ય છે, પણ જેમ ચિંતામણિ પ્રમુખ પદાર્થો સ્વપૂજકોને તત્કાલ અહીંજ ફળ આપે છે તેમ પરમેશ્વરની પ્રતિમાની પૂજા તૂર્ત અહીં ફળતી નથી તેનું શું કારણ ?

ઉત્તર—એ બાબત સ્થિરચિત્તે વિચાર કરવા જેવી છે. જે વસ્તુને ફળવાનો જે કાળ હોય તે કાળે જ તે વસ્તુ ફળે છે. અત્ર દૃષ્ટાંત. ગર્ભ વહેલો નહિ પણ પ્રાયઃ નવ મહિને પ્રસૂતિ પામે છે. મંત્રવિદ્યા કોઈ લક્ષ જાપે તો કોઈ કોટિ જાપે ફળે છે. વનસ્પતિઓ પણ આપણી ઉતાવળે નહિ પણ સ્વકીય (પોતાના) કાળે ફળે છે. કહેવત છે કે ઉતાવળે આંખા પાકે નહિ. કોઈ ચક્રવર્તિની અથવા ઇન્દ્રાદિની સેવા કરી હોય તે પણ કાળે કરી ફળે છે. પારો સિદ્ધ કરવા માંડ્યો હોય તે સાધ્યમાન દશામાં નહિ પણ કાળે કરી સિદ્ધ થાય ત્યારે જ ફળ આપે છે. દેશનાં બીજાં વ્યવહારિક કામો પણ તેનો કાળ પરિપૂર્ણ થાય છે ત્યારે જ સિદ્ધ થાય છે. તેવી રીતે અહીં કરેલી પુનઃદિકનું પુણ્ય સ્વકાલ *ભવાન્તરમાં જ ફળદાયી થાય છે. મારે ફળ દેનારા પદાર્થોના સંબંધમાં દક્ષ (સમજુ) પુરૂષોએ ઉત્સુકતા (આતુરતા) રાખવી યોગ્ય નથી.

* આ કથન યથાર્થિત ભાવ સહિત કરેલી દ્રવ્યપૂજના મદત ફલને ઉદેશી સમજવું. સામાન્ય પૂજનું સામાન્ય ફળ તો અહીં—આ ભવમાં પણ મળી શકે.

અધ્યાત્મજ્ઞાન નિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.

૧૪૧

ચિંતામણી પ્રમુખ પદાર્થો ઐહિક છે અને ઐહિક-તુચ્છ ફળને દેવાવાળા છે. તેથી તે પરભવમાં નહિ પણ આ મનુષ્યભવ જે પ્રાયઃ તુચ્છ ફળને હોય છે તેમાં ફળે છે. પરંતુ પૂજના પુણ્યથી થનારું ફળ મોટું હોય છે, તેથી તે બહુ-કાલ સુધી ભોગવવા યોગ્ય થાય છે અને બહુકાલ દેવાદિ સંબંધી ભવાન્તર વિના વર્તતો નથી. માટે એ પુણ્યનું ફળ પ્રાયઃ પરજન્મમાં ગયા પછી જીવને ઉદયમાં આવે છે. જો આ જન્મમાં પુણ્યનું ફળ ઉદયમાં આવે તો તે જલદી નાશ પામે. કેમકે મનુષ્યનું આયુષ્ય પ્રાયઃ અતીવ તુચ્છ હોય છે અને મનુષ્ય-દેહ વિનશ્વર-નાશવંત છે તેથી મહત્ત્વ પુણ્યનું ફળ આ ભવમાં ભોગવતાં વયમાં મૃત્યુ આવવાથી ટુટી (તુટી) જવાનો ભય રહે છે. મધ્યમાં દુઃખની ઉત્પત્તિ હંમેશા મહત્તર દુઃખને માટે થાય છે. અર્થાત્ મૃત્યુ જેવું અતિશય ભીતિદાયક કંઈ નથી. જે પૂજના પુણ્યનું એવું મહત્ત્વ ફળ ભોગવતાં થવું યુક્ત નથી. માટે પૂજનું પુણ્ય પ્રાયઃ અન્ય જન્મમાં ફળે છે. જેમ અનેક પ્રકારે પરિશ્રમ વેઠી ઉત્પન્ન કરેલી વસ્તુ ઘણા કાળ સુધી અનેક પ્રકારે ઉપભોગમાં આવવા છતાં પણ ક્ષય પામતી નથી તેમ પૂજનું પુણ્ય ભોગવ્યા છતાં એ પ્રાયઃ બીજા જન્મમાં ઉદયમાં આવે છે. અતિ ઉચ્ચ પુણ્ય સાક્ષાત્ અહીંજ ફલ આપે છે. જુઓ લોકમાં કહેવાય છે કે જે સત્યવાદી હોય છે તે ગમે તેવા દિવ્ય (ભયંકર પ્રતિજ્ઞા) માં કંચનની પેઠે સંશુદ્ધ નીકળી જાય છે. જેમ કોઈ શુદ્ધ સિદ્ધ પુરૂષને અથવા સાધુ પુરૂષને સ્વદય પણ આપ્યું હોય તો તે સકલ (સર્વ) અર્થની સિદ્ધિને માટે થાય છે. અર્થાત્ આ લોક પરલોક સંબંધી સર્વ સુખનું કારણ અને અનુક્રમે સંસારના બંધનને છોડાવનારું થાય છે અને જેમ કોઈ અનુત્તર (સર્વોત્તમ) રાજપુત્રાદિને કોઈ પ્રસંગે એકાદિવાર જરા સરખું આપ્યું હોય તો તે આપનારની ઇષ્ટ સિદ્ધિ કરે છે વધારે શું? દુષ્ટ પ્રતિપક્ષી તરફથી થતા મૃત્યન્ત (મરણાંત) કષ્ટમાંથી પણ તેનું રક્ષણ કરે છે; તેમ કોઈ અવસરે એકાદિવાર પૂજનથી મહત્ત્વ પુણ્ય ઉપાર્જન કર્યું હોય તે આ લોક તથા પરલોકમાં સત્ય સુખની પરંપરા પ્રાપ્ત કરવામાં હેતુ થાય છે. *શાલિભદ્રના

* વિક્રમ સંવત્ પૂર્વે ૫૪૨-૪૭૦ ના અરસામાં મગધદેશના રાજગૃહ નગરમાં શ્રેણિક (અંભસાર) ના રાજ્યમાં ગોભદ્ર નામે શેઠ રહેતા હતા. તેને ભદ્રા નામની સ્ત્રીથી શાલિભદ્ર નામે પુત્રનો જન્મ થયો હતો. શાલિભદ્ર પૂર્વભવમાં શાલિગ્રામને વિષે ધન્યા નામની ગરીબ સ્ત્રીનો સંગમ નામે પુત્ર હતો. ક્રોધએક પર્વના દિવસે પાડોશીઓને ઘેર ખીર રંધાતી જોઈ સંગમને તે ખાવાનું મન થયું. પાડોશીઓના જાણવામાં એ વાત આવવાથી તેમણે આપેલા દુધ ચોખ્ખા સાકર અને ઘીથી ધન્યાએ ખીર બનાવી અને થોડી સંગમને પીરસી બહાર ગઈ. એટલામાં ક્રોધ એક મહીનાના ઉપવાસી સાધુ ત્યાં ભિક્ષાર્થે આવી પહોંચ્યા. સંગમે તે મુનિને ભાવ સહિત પોતાના ભાજનમાંથી ખીર વહોરાવી દીધી અને

૧૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જીવની પેઠે અથવા ચોરની પેઠે એક પુરૂષે ઉપાર્જન કરેલું અતીવ ઉચ્ચ પુણ્ય અથવા પાપ અનેક પુરૂષોના લોગને માટે પણ થાય છે. જેમકે રાજાની સેવા કરનાર પરિવાર સહિત સુખી થાય છે અને રાજાનો અપરાધ કરનાર પરિવાર સહિત માર્યો જાય છે.

જો એ પ્રકારે પરમેશ્વરની પૂજાદિનું પુણ્ય સર્વ પ્રકારના સ્વાર્થને સાધનારું છે તો જન સમૂહ તેનો જ આદર કરે. પરમેશ્વરના નામનો જાપ કરવામાં શામાટે પ્રવૃત્તિ કરવી ?

મહા પુરૂષોએ એવી યોજના કરવામાં પણ વિવેક જ કર્યો છે. ગૃહસ્થો જે સમર્થ છે તે દ્રવ્ય અને ભાવ બંને પ્રકારની પૂજાના અધિકારી છે. પરંતુ જે મહાન્ યોગીઓ દ્રવ્ય-પરિચ્છેદ વિના આ સંસારમાં સદા શોભે છે તેમને માટે પરમેશ્વરનું નામસ્મરણ જ યુક્ત છે તેનાથી તેમનો સર્વ સ્વાર્થ સિદ્ધ થાય છે. જેમ ઝેરી જનાવરના વિષથી મૂર્છા પામેલા જીવોનું વિષ બીજાએ કરેલા ગાર્ડ-હંસ-જાંશુલી મંત્રના જાપથી ઉતરી જાય છે તેમ તત્ત્વ નહિ જાણનારનું પાપ પણ પરમેશ્વરના નામ સ્મરણથી નાશ પામે છે. બીજી એક વાત લોકમાં એવી પ્રસિદ્ધ છે કે હુમાય નામનું પક્ષી અસ્થિલક્ષી (હાડકા ખાનારું) છતાં સતત (સદા કાળ) જીવની રક્ષા કરે છે. તે ઉડતું ઉડતું જતું હોય ત્યારે જે મનુષ્યના મસ્તક ઉપર તેની છાયા પડે તે રાજા થાય છે. આ દૃષ્ટાંતમાં હુમાય પક્ષી જાણતું નથી કે હું અમુકના મસ્તક ઉપર છાયા કરું છું તેમજ જેના મસ્તક ઉપર છાયા થાય છે તે પણ જાણતો નથી કે મારા મસ્તક ઉપર હુમાયપક્ષી છાયા કરે છે. એ રીતે બંને અજ્ઞાન છે તથાપિ હુમાયપક્ષીની છાયાના માહાત્મ્યના ઉદયથી તે મનુષ્યને દરિદ્રતાનું હરણ કરનાર અધીશતા (રાજ્ય) ઉદય પામે છે અર્થાત્ તે રાજા થાય છે. એમ આ દૃષ્ટાંતમાં ઉભય અન્તરજાણ છતાં એ પ્રકારે સિદ્ધિ પામે છે તેમ પરમેશ્વરના નામસ્મરણથી પાપ કેમ ન જાય ? અર્થાત્ જાય જ પાપ જાય એટલે સર્વતઃ (સર્વ પ્રકારે) આત્મશુદ્ધિ થાય. આત્મશુદ્ધિ થાય એટલે પરમાત્મબોધ-ઉત્કૃષ્ટાત્મજ્ઞાન થાય. પરમાત્મબોધ થાય એટલે કોઈ પ્રકારનો કર્મબંધ ન થાય અર્થાત્ કર્મનો પ્રણાશ થાય. કર્મપ્રણાશ થાય એટલે મોક્ષલક્ષ્મી પ્રાપ્ત થાય. મોક્ષ થાય એટલે અક્ષય સ્થિતિ, અનંતજ્ઞાન, અનંતદર્શન, અનંતવીર્ય, અનંતસુખ અને એકસ્વભાવતા થાય. અર્થાત્ સમ્યગ્ યોગિતિ જાગૃત થાય.

(ચાલુ)

મનમાં બહુ લ્પ્ત પામ્યો. તે પુણ્યના યોગે તે મરીને શાલિભદ્ર થયો હતો અને તેના પિતા ગોલદ્ર શેઠ જે દીક્ષા લઈ મરીને દેવતા થયા હતા તે દરરોજ તેને માટે અને તેની સ્ત્રિ-આદિ પરિવારને માટે નવાં નવાં દિવ્ય આભૂષણાદિ મોકલતા હતા.—જેન શાસ્ત્ર

મૈત્રી ભાવનાનો અનુક્રમે થતો વિકાસ-વિસ્તાર.

૧૪૩

મૈત્રી ભાવનાનો અનુક્રમે થતો વિકાસ-વિસ્તાર.

(સદ્ગુણાનુરાગી મુનિશ્રી કર્પૂરવિજયજી મં)

Charity begins at Home મૈત્રીભાવની ખરી શરૂઆત પોતાના ઘરથી થવા પામે છે, અને તે પ્રેમભાવથી સાધી શકાય છે. જેના દીલમાં સાચો પ્રેમ જાગે છે તે ભાઈ-બહેનો ગમે તેવી સ્થિતિમાં ઘરમાંના અન્ય કુટુંબી જનોને અનેક રીતે સંતોષી શકે છે. એટલે એના પ્રેમી ભાઈ-બહેનના કુશળ વર્તનથી ઘરમાંના સહુ કોઈ રાજી-પ્રસન્ન રહે છે, તેથી તેમનો ઉત્સાહ વધતો જાય છે. અનુક્રમે તેવા પ્રેમનો વિસ્તાર કુટુંબ, જ્ઞાતિ, દેશ સમાજ પ્રત્યે અધિકાધિક કરતાં અને તેમાં સુમધુર ક્ષણ-પરિણામ મળતાં વસુદૈવ કુટુંબકમ્ એવી વિશ્વભાવના તેમનામાં પ્રગટે છે. એમ પૂર્વ મહાપુરુષોનાં તેમજ વર્તમાન કોઈ વિરલ મહાત્માઓના સુચરિત્રો ઉપરથી બેઠ-જાણી-સમજી શકાય છે.

શિવમસ્તુ સર્વ જગતઃ પરહિતનિરતા ભવન્તુ ભૂતગણાઃ ।

દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશં, સર્વત્ર સુખી ભવન્તુ લોકાઃ ॥

“ સર્વ જગતના જીવોનું કલ્યાણ-મંગળ થાવ ! સર્વ જીવો પરોપકાર રસિક બનો ! અહંતા-મમતા કહો કે રાગ દ્રેષ મોહાદિક દોષો જેને લઈને જીવો અનેક પાપાચરણ કરતા રહે છે તેમનો લોપ થાવ ! અને સમ સર્વત્ર સહુ કોઈ સુખી થાવ ! એવી ઉદાર ભાવના વિશ્વભાવનાનું જ પરિણામ લાગે છે. તેમજ “ સર્વ કોઈ જીવો સુખી થાવ ! સર્વ કોઈ નિરોગી થાવ ! સર્વ કોઈ મંગળને પામો, કોઈ પણ દુઃખ ન પામો અથવા દુઃખના કારણરૂપ પાપાચરણથી ડરતા રહો ! આવી આવી ઉદત્ત ભાવનાઓ તથાવિધ શુદ્ધ-નિઃસ્વાર્થ વિશ્વભાવનાવાળા હૃદયમાંથી જાગવા પામે છે. એવી હૃદયસ્પર્શી ભાવનાઓ વચ્ચેનો મર્મ વિચારી આપણે આપણી દુર સ્વાર્થબુદ્ધિને તજતાં શિખવું અને નિજ ઘરેથી મૈત્રી ભાવનાનો આદર કરી અનુક્રમે તેનો વિસ્તાર કરતાં રહી ચાવત આપણામાં વિશ્વભાવના પ્રગટે એમ કરવું ઘટે. ઇતિશમ્

મૈત્રીભાવનાનો સ્વીકાર કરવાયુક્ત છે.

અન્યના કોષને ક્ષમા-સમતા ગુણથી જીતવો, દુષ્ટ-દુર્જનને સન્નજનતાથી જીતવો, સૂમ-કૃપણને દાનગુણે જીતવો અને અસત્યને સત્યથી જીતવું. તેવી રીતે અન્ય પ્રત્યેના વૈરભાવને મૈત્રી ભાવથી જીતી શકાય; એટલે નિર્વૈરતા આદરવાથી વૈર વિરોધ આપોઆપ શમી જાય. એ રીતે શત્રુ પણ જીતાઈ જાય છે અને શાન્તિ પ્રસારે છે. સંસાર ભ્રમણ કરતાં જીવે દરેક જીવની સાથે માળાપ, ભાઈ-બહેન, પુત્ર પુત્રી અને સ્ત્રીપ્રમુખ અનેક જાતના સંબંધો અનંતીવાર બાંધ્યા છે. આવા પૂર્વજા સંબંધી જીવોને શત્રુ-વૈરી લેખવા એ કેવળ અયુક્ત છે.

૧૪૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેમની સાથે મૈત્રી-ભાવના જ ધારવી અને પોષવી ઘટે. જો આ ભવ અને પર-ભવનો હીસાબ ગણી એક બીજા સાથે ચાલતી આવતી વૈરપરંપરાનો અંતજ આણવો હોય તો સુરા જનોએ ઉઠાપણથી દરેક પ્રસંગે મૈત્રીભાવનાનો જ આશ્રય લેવો ઘટે. જ્યાંસુધી એક બીજાસાથે ચાલતી વિષમતાવાળી દૃષ્ટિ ઉઠાપણથી સુધારવામાં નહીં આવે ત્યાંસુધી તેવી વૈર-પરંપરાનો અંત આવી શકે નહીં. શાસ્ત્રકારે ખાસ જણાવેલ છે કે—

એવી કોઈ જાતિ કે યોનિ (ઉત્પત્તિસ્થાન) નથી, એવું કોઈ સ્થળ કે કુળ નથી કે જ્યાં સર્વે જીવો અનંતી વાર જન્મ્યા ને મૃત્વા ન હોય. એ ભયંકર સ્થિતિમાંથી છુટવા મૈત્રીભાવના આદરવી ચુકત જ છે. સાચા દીલથી એકબીજાએ ક્ષમા માગવી અને આપવી. ઇતિશમ.

પ્રમોદ ભાવના.

ચંદ્રને દેખી ચકોર, મેઘ-ગર્જનાને સાંભળી મોર, વસંત ઋતુને પામીને વનરાજી, (વૃક્ષ લતાઓ) અને વર્ષાના નવા જળ ણિંદુઓ પામીને ચાતક જેમ હર્ષ-સંતોષ પામે છે; તેમ સજ્જનો અન્યની અનેકવિધ સંપત્તિઓ દેખીને કે સાંભળીને આનંદિત થાય છે. હર્ષ-પ્રમોદ પામે છે. એમ કરવાથી નિજ ગુણનો વિકાસ સહેજે સધાય છે. એથી વિપરીત પરની ઇર્ષ્યા-અદેખાઈ કરનાર નિજગુણને પામી અધિકાધિક દુઃખી થવા પામે છે. પૂર્વનાં શુભ દષ્ટાન્તો લક્ષમાં રાખી, ઇર્ષ્યા-અદેખાઈ કરવાની પહેલી કૂડી દેવ સુખના અર્થી જનોએ જદહી સુધારવી અને ગુણગ્રાહી બની અન્યની ગુણ-સંપત્તિ જોઈ જાણીને દિલમાં રાજી પ્રમુદિત થવું.

‘ દયા, કરૂણા યા કૌમળતા ’

પરતું દુઃખ જોઈ તેને દૂર કરવા દીલમાં દયાની લાગણી થાય, કરૂણા ને કૌમલતા પ્રગટે ને કોરી ભાવના રૂપે નહીં પણ સાચા દીલથી તેનું દુઃખ દૂર કરવા યથાસાધ્ય પ્રયત્ન કરવા ન ચૂકે તે જીવ ધર્મનો અધિકારી લેખાય.

‘ અન્યને અભય આપી આપણે અભય પામી શકીએ. ’

વાવીએ એવું લાણીએ; દયાપાત્ર દીન દુઃખી અનાથ જીવો ઉપર કરૂણા-કૌમળતા રાખી તેમને યથાશક્તિ રાહત આપી સંતોષવા. આપણા તુચ્છ સ્વાર્થની ખાતર તેમને કોઈને ત્રાસ ઉપજે એમ નજ કરવું. જેવું સુખ આપણને વહાલું છે તેમ સહુને હોઈ સહુને યથાસાધ્ય સુખ-શાન્તિ ઉપજે એવું હિત વર્તન કરવું જ ઉચિત છે. આપણા સ્વાર્થની ખાતર કોઈને પ્રતિકૂળતા નહીં ઉપજાવતા બને એટલી અનુકૂળતા સાચવવા ચીવટ રાખવી જોઈએ. ઇતિશમ.

સદ્ગુણાનુરાગી મુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

પ્રમાણિકપણું.

૧૪૫

પ્રમાણિકપણું.

મારા સહવર્તનની શાખમાં આરિત્ર શુદ્ધ રાખો-આંટ ઉત્તમ રાખો-તમારા સહઆરિત્રની શાખમાં કદી જરાય શંકાને સ્થાન ન મળે એવું વર્તન રાખો-વગર જરૂરે દેવું આપવામાં કદી ઢીલ કરશો નહીં. નાનામાં નાની ઉધરાણીને માટે પણ કદી કોઈને ફરી નકામો ધક્કો ખવડાવશો નહીં-વ્યવહાર હંમેશાં એકદમ ચોખ્ખો ને નિયમિત રાખો-નોકરીમાં તેમજ ધંધામાં સારી શાખ ઉંચે ચઢવામાં મદદ કરે છે, અને નબળી શાખ નીચે ઉતારી પાડે છે તે ધ્યાનમાં રાખો.

મનને નિર્જળ બનાવો નહીં-દુર્ગુણી માણસોને સુખી થતાં જોઈ-તેમને વ્યવહારમાં ફાવી જતાં જોઈ દેખાદેખીથી કોઈ પણ દુર્ગુણનું અનુકરણ કરશો નહીં. દુર્ગુણ છતાં બીજાને ફાવી જતાં જોઈ દુર્ગુણ તુકશાનકારક નથી તેમ કદી માનશો નહીં. દુર્ગુણ અમુક વખત સુધી હુશીયારીથી છુપાવી શકાય છે પરંતુ અંતે તેના ઉપર પ્રકાશ પડ્યા વિના રહેતો નથી અને દુર્ગુણ પ્રગટ થયેથી પાપમાલી થાય છે માટે જ હંમેશા સત્યને વળગી પ્રમાણિક વર્તન રાખો.

કરકસરથી બચાવતાં શીખો, પરંતુ કંબુસ થશો નહીં-બચાવેલું ધન અણુધાર્યા સારા-નરસા પ્રસંગોએ ઘણુંજ ઉપયોગી થઈ પડે છે. દરેક માણસની જીંદગીમાં અમુક વખતે નાણાની ખાસ જરૂર પડે છે આવે વખતે 'મુંઝાવું' ન પડે. માટે નિયમસર બચાવતાં શીખો જેથી કોઈની આજીજી કરવી ન પડે.

બચાવેલા નાણા સારે સ્થળે અગર સદ્ગુણ બેંકમાં મુકવાં, રોકડ નાણું ઘરમાં સંઘરી રાખવું નહીં. કારણ-તેથી વ્યાજનું તુકશાન થાય છે. ચોર-લુંટા-રાનો ભય રહે છે. મન અશાંત રહે છે. વળી કોઈ વખત મરણનો ભય પણ આવી પડે છે ને લાલ મળતો નથી.

આપણા ગુણો વગેરેને આપણાથી કોઈ વધારે ગુણુવાન પુરૂષોના ગુણોની સાથે સરખાવવાની-તુલના કરવાની અને આપણી જાતને તેના જેવા ગુણુવાન બનાવવાની ઇચ્છાનું નામ સ્પર્ધા છે, અને તેથી મનુષ્યનો આત્મા ઉર્ધ્વગામી બને છે. ગુણુવાન તથા યશસ્વી થવામાં ઉત્તેજન મળે છે.

મોતીલાલ નરોત્તમ કાપડીયા.

૧૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“કાં” ઇક બની આવશે. ” તેવી આશામાં “ પ્રારબ્ધ ” રાહ-વાટ જોયા કરે છે. ત્યારે “ પુરુષાર્થ ” વેધકદ્રષ્ટિ અને પ્રબળ સંકલ્પવડે બહાદુરીથી “કાંઈક પણ” ઉત્પન્ન કરે છે. “પ્રારબ્ધ” પથારીમાં પડયું પડયું કોઈ વારસો આવી પડવાની રાહ જોવે છે ત્યારે “ પુરુષાર્થ ” મોટે મળશકે ઉઠી કામ પર ચઢે છે. અને પરસેવાનાં ટીપાંવડે સામર્થ્ય અને આપકમાઈનો પાયો સીંચે છે. “પ્રારબ્ધ” કપાળે હાથ દહ રોહણું રહે છે, ત્યારે “ પુરુષાર્થ ” ઉદ્ઘાસથી કીલકાર કરે છે. “ પ્રારબ્ધ ” નો આધાર તકદીરપર હોય છે, ત્યારે “ પુરુષાર્થ ” નો આધાર તદ્દળીર પર હોય છે. “ પ્રારબ્ધ ” હરિદ્ર તરફ નીચે લપસતું જાય છે, ત્યારે “ પુરુષાર્થ ” ચારિત્ર તરફ આગળ ધપે છે.

નીશાળ કે કેલેજમાં પ્રેન્ચુએટ થવા માટે બે પાંચ વર્ષ મોટો ખર્ચ કરીને જેંચી કાઢવા પડે છે, ત્યારે આખી જીંદગીનાં મંડાણરૂપ ઉદ્યોગ કે નોકરી માટે સફળ થવા પુરતી ભૂમિકામાં કાંઈ પણ લોગ આપ્યા વગર મૂલ્ય-(આપણી કીંમત) અંકાવી શકાશે નહીં.

હુનીઆમાં નવું કાંઈ નથી, પરંતુ જુનામાં અનેક સુધારા વધારા કરીને નવું ઉપજાવવાનું છે. આપણે નવી વસ્તુઓ નહીં, પરંતુ નવાં પરિણામો મેળવવા જોઈએ.

નકામી વાતો કરી-જોટી ડંકાસો મારી વખત ગુમાવશો નહીં. ફક્ત વાતો કરનારા કામની ગુંચો ઉકેલી શકતા નથી. કામ પાછળ મચનારાજ કામની ગુંચો ઉકેલી શકે છે.

લક્ષ્મીથી આત્માની પ્રભુતા પ્રગટ ન કરી શકાય લક્ષ્મી જડ છે, તેની આત્મબળ આગળ ધૂળ જેટલી પણ મહત્તા-કીંમત નથી.

શરીર અને ઇંદ્રિયોના મિથ્યા મોહમાં મુંઝાઈને જીવવું તે પશુજીવન છે. હુનિઆનાં લોકોને રીઝવવા કરતાં આત્માને રીઝવો-આત્માની રીઝમાં હુનીઆની ખીજ અમૃત જેવી ગણવી.

કાળ-સ્વભાવને પૂર્વકર્મ-એ ત્રણ ક રણો પાયો નાખનાર તરીકે સાધન છે, જ્યારે પુરુષાર્થ ચણતર ચણવા રૂપ મુખ્ય કાર્ય બનેલ છે. અને નિયતિ પ્રતિબંધક ભાવ તરીકે તટસ્થ-સંરક્ષક સાધન છે.

મોં નં ૧૦ કાપડીયા.

ધર્મસાગરઉપાધ્યાય-રાસ.

૧૪૭

ધર્મસાગરઉપાધ્યાય-રાસ.

સંપ્રાહુક અને સંશોધક મોહનલાલ દલીચંદ દશાઈ, એડવોકેટ મુંબઈ.

ગતાંક પૃ. ૯૭ થી ચાલુ.

[ગત નં. ૩ અને ૪ એમ એ અંકમાં આનો પૂર્વનો ભાગ કેટલીક હકીકતો સહિત છપાયો છે. તે વાંચીને પ્રેરાઈ વીરમગામના પ્રસિદ્ધ આગેવાન અને વકીલ શ્રીયુત છોટાલાલ ત્રીકમલાલ પારેખ તા. ૨૭-૧૧-૩૧ ના કાર્ડથી મને લખી જણાવે છે કે “ આશ્વિન માસના આત્માનંદ પ્રકાશના (ત્રીજા અંકમાં) પાને ૫૪ મેં ધર્મસાગર ઉપાધ્યાયના રાસની હકીકત આપેલી છે તેમાં ‘ લાડોલી નામની નગરી છે તે હાલ મારવાડમાં લાડોલ છે તેજ હશે. પહેલાં તે ગુજર્મંડલમાં ગણાતું હશે ’ એમ લખેલ છે પણ મેસાણામાં તેઓનું મોસાળ હોવાનું જણાવેલ છે તે વિગેરે હકીકત ધ્યાનમાં લેતાં લાડોલી ગામ મારવાડનું હોવું જોઈએ નહીં પણ વીજપુરની પાસે લાડોલ ગામ છે તે હોવું જોઈએ એમ સંભવિત છે; એમ આપનો લેખ વાંચતાં લાગવાથી તમોને સૂચનારૂપે હકીકત જણાવી છે. ” આ હકીકત મળતાં મને આનંદ થયો છે. છોટાલાલભાઈની સંભાવના સાચી છે અને લાડોલ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે ગુજરાતમાં વીજપુર પાસે આવેલું તેજ હોવું જોઈએ. મને તેની ખબર નહિ, અને જેની ખબર હતી તે મેં જણાવેલું. આ રીતે ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય મારવાડી નહિ પણ ગુજરાતી સિદ્ધ થાય છે. આ પ્રમાણે તા. ૧૧-૧૨-૩૧ ના પત્તાથી પડિત શ્રી લાલચંદ ભાઈએ જણાવ્યું છે. હવે મૂળ લેખના અનુસંધાનમાં જે જણાવવાનું રહે છે તે નીચે ચાલુ પ્રકટ થાય છે.]

૧૭ વિજયસેનસૂરિ કે જેણે અકળખર પાસે અનેક વાદિઓને જીતીને કીર્તિસ્થંભ રોપ્યો હતો તે હીરવિજયના પટ્ટધર હતા. તે પુણ્યયોગે અંભનયર (અંભાત)માં પધાર્યા (૧૬૫૨) ૧આ નાના (હીરવિજયસૂરિની અપેક્ષાએ) ગુરૂએ મેવડો (કાસદ)

૧ વિજયસેનસૂરિ અંભાતમાં ૩ વખત આવ્યા. (૧) સં. ૧૬૪૪ માં (ચૈત્રી મારવાડી સં. ૧૬૪૫) હીરવિજયસૂરિની આજ્ઞાથી સીરોહીથી અંભાતમાં આવી શ્રીમાલી જ્ઞાતિના ગંધારવાસી પરિખ જસિચ્છા અને જસમહેતા પુલ વજ્જ્યા અને રાજ્યાએ અંભાતમાં અંધાવેલા ચિંતામણિ પાર્શ્વ ચૈત્યમાં શ્રી ચિંતામણિપાર્શ્વનાથ અને મહાવારની પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા જેઠ શુદ્ધ ૧૨ ને સોમવારે કરી (જુઓ તે સંબંધનો ૬૨ શ્લોકનો શિલાલેખ પુ. ૨ નં. ૫૨૬; વિજયપ્રશસ્તિ કાવ્ય સર્ગ ૧૧ શ્લો. ૧૭ થી ૭૦; ક્ષેમકુશલકૃત ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ સ્તવન કે જે અપ્રગટ છે, અને ઋષભદાસ કૃત હીરવિજયસૂરિ રાસ પૃ. ૧૫૨-૧૫૪) (૨) સં. ૧૬૫૨ માં હીરવિજયસૂરિ ભાદ્રવા શુદ્ધ ૧૧ ને દિને ઉનામાં સ્વર્ગસ્થ થયા ત્યારે વિજયસેનસૂરિ પાટણમાં હતા ને ત્યાંથી અંભાત જઈ આતુર્મસ કયું. સં. ૧૬૫૩ ને ત્યાંથી વિહાર કરી અમદાવાદ આવ્યા. (૩) સં. ૧૬૫૬ માં આવી વિદ્યાવિજયને આચાર્યપદ આપી વિજયદેવસૂરિ નામ આપ્યું ને તે વખતે શ્રીમદ્ધે તે સર્વ

૧૪૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મોકલી બોલાવવાથી ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય ત્યાં આવ્યા ને સૂરિને વંદન કર્યું. લાહોરની વાત ઉપાધ્યાયે ગુરને પૂછતાં તે વાત (લાહોરમાં અકબર પાસે રહી જે કાર્ય કર્યાં તે સર્વ વાત) કહી સંભળાવી. વચમાં ગુરજી બોલ્યા કે તમારા જેવા કોઈ નથી. દેવની (હીરવિજયસૂરિની) વાણી ખાલી પડી છે. (ધર્મસાગરે શું સ્પષ્ટ ઉત્તર આપ્યો તે અશુદ્ધ અપૂર્ણ કહીએ. અત્રે છે તેથી સમજાતું નથી; પરંતુ તેની મતલબ એવી સમજાય છે કે) ધર્મસાગરજીએ જણાવ્યું કે હીર ગુર અને તેમની દેવવાણી અમે જાણેલ છે અને તેમના જ પટધર જયવિમલ (વિજયસેનસૂરિનું મુનિ અવસ્થાતું નામ) છે અને તે ઉદયવંત થશે, જય પામશે. દેવતા પણ આપની પાસે સદા રહેશે. ૧૩૧

૧૮ શ્રીપૂજ્ય અમદાવાદ પ્રત્યે ચાલ્યા તે વખતે મુનિએ (ધર્મસાગર) કહ્યું ' ત્રિકાલ વંદના જાણુએ ', ત્યારે તે તપગચ્છનાયકે જણાવ્યું કે ' એ શું કહ્યું ? વળી પણ એવો વખત ઝડપથી આવશે કે વંદના થશે. ' શ્રી વાગ્યકે ઉત્તરમાં કહ્યું ' અગાકે દેવસ્વપ્ન આવી ગયું છે કે આપની છત્ર છાયાએ થઈ-એસું, હવે ક્યાં વધુ વાર છે ? ' ગુર (સૂરિ) ખંભાત નયરમાં ચોમાસું કરવાનો આદેશ આપી ચાલી ગયા. ધર્મસાગર આનંદથી ત્યાં ચોમાસું રહે છે, ખપ પડે ચિંતામણી પાર્શ્વનાથને ભેટે છે ને સંઘની આશા પૂરે છે. વિધ વિધ જાતની દેશના સંઘના ચિત્ત ઠારવા સારી રીતે આપે છે. ૧૩૨-૧૩૯

૧૯ એક દિન ધર્મસાગરજીના સ્વપ્નમાં શાસનદેવે આવી પૂછ્યું ' ક્યારે હવે ચવું (?) છે ? જગ, જગ, મુનિવર ! ' એટલે તેમણે લલિતસાગરને બોલાવી કહ્યું ' હવે અમારું કામ કરશું, તે કામમાં સહાય આપો. ' જ્ઞાનવિમલ પ્રમુખ સાધુઓને બોલાવ્યા, સંઘવી રઉદયકરણ ૩ શ્રીમલ આદિ સંઘ ગુર પાસે આવ્યો.

ઉત્સવ કરી ઘણું દ્રવ્ય ખર્ચ્યું. આ પૈકી સં. ૧૬૫૩ માં પોતે ચાતુર્માસ કર્યું તે વખતે તેમણે ધર્મસાગર ઉપાધ્યાયને બોલાવ્યા હતા ને વર્ષ પૂરું થતાં સં. ૧૬૫૪ ના કાર્તિક શુદ્ધ ૯ ને દિને ઉપાધ્યાયે સ્વર્ગવાસ કર્યો.

૨ ઉદયકરણ—તે સંઘવી કહેવાયો. ખંભાતનો ઓસવાળ અગ્રગણ્ય આગેવાન હતો. તેણે હીરવિજયસૂરિ પાસે પ્રતિષ્ઠા પ્રતિષ્ઠા કરાવી હતી (ઋષભદાસ કૃત હીરવિજયસૂરિ રાસ પૃ. ૨૨૧) તેની મિતિ સં. ૧૬૩૮ માધ વદી ૧૩ સોમ (જુ. ૨, નં. ૧૧૨૩) તેણે અનેક જિનબિંબો, જિનપ્રાસાદો તેમજ ઉપાશ્રયો કરાવ્યાં અને બિંબપ્રતિષ્ઠા પણ ઘણી કરાવી હતી. ઘણીવાર સંઘ લઈ યાત્રાઓ કરી સંઘવીનું બિરૂદ સાર્થક કર્યું હતું. તે મહાશ્રીમંત હતો. તે માટે સં. ૧૬૭૬ ના માગશર વદી ૮ મે કવિ દર્શનવિજયે વિજયતિલકસૂરિના રાસનો પહેલો અધિકાર રચ્યો તેમાં જણાવ્યું છે કે:-

હવઈ નિસુણો સંઘમની વાત, ખંભાયતિ નગરી વિખ્યાત;
વિવહારી કોટીધન ઘણા, લખેસિરી તણા નહી મણા,
સહસધરા લહીએ લખ્ય ગણા, પાર નહી વિવહારી તણા. ૯૩
સંઘવી ઉદયકરણ ગુણ ઘણા, બિંબ ભરાવ્યાં બહુ જિનતણાં;
જિન પ્રાસાદ કરાવ્યા ભલા, ભલા ઉપાશ્રય વહી કેતલા. ૯૪
બિંબ પ્રતિષ્ઠા કરાવી ભલી, એમ કાઢાવતિ કહીઈ કેતલી,
' સંઘવી ' તિલક હવું કઈવાર, સંઘે પહરાવ્યા કહી કઈવાર ૯૫

ધર્મસાગરઉપાધ્યાય-રાસ.

૧૪૮

૨૦ પર્યંતારાધના કાર્તિક શુદ્ધ ચોથથી ચાલી. બિંબ પાસે નાંદ માંડી મહાવતમાં ઉચ્ચાર કરી સાધુ સાધ્વીઓનાં નામ લઈને ખમાવવા માંડ્યું. પાંચમે સંધે જળ્યાવ્યું કે દેવ થયા પછી સંધને સાંનિધિ આપવા આવજો. ગુરૂએ કહ્યું 'હીરવિજય જેવા ન આવ્યા તો હું કોણુ ? વીરપ્રભુનાં વચન સંભારો.' છઠ્ઠે દિને સંધે વાંછા કંઈ હોય તો કહો એમ પૂછતાં મારો અવતાર જ્યાં શ્રુતપણું ને જિનનો ધર્મ છે ત્યાં થજો એમ જણાવ્યું. સાતમે મધ્યરાત્રિએ મને અનશન આપો કે પરલવતું ભાતું આંધી જઈ એમ ગુરૂએ કહ્યું એટલે પંડિત (લખિંધસાગર) એમ બોલ્યા કે શકુન જેઈ પછી આપશું. ગુરૂએ જળ્યાવ્યું હવે શકુન જેવાનો વખત નથી. એટલે તેમણે સ્વયંમુખે પોતે જ અનશન ઉચરી લીધું. તેમને દિવસે સહુ તેમની પાસે આવ્યા. નાંદ માંડી અનશનનો વિધિપૂર્વક આદર કરી દીધો. ને તેજ દિને મધ્યરાત્રિએ નવકાર કરતાં દેવવિમાન પામ્યા.

૨૧. લખિંધસાગર શોક કરવા લાગ્યા પછી શયને માટે માંડવી મહા મંડાણથી કરી નવે અંગથી પૂજા કરી તેમાં બેસાડી અગ્નિસંસ્કાર કરવા લઈ ગયા. તેમાં ૧૫ મણુ સુખડી, ૨ મણુ અગર, ચુઆ, કપૂર, કસ્તૂરીનો ઉપયોગ કર્યો. દહત વેળાએ એક કૌતુક થયું કે ચમરી જેવી સુંદર ગાયે તે સ્થાને પ્રદક્ષિણા દઈ દૂધનું સિંચન એ (ચિતા) પર કર્યું. લોક કહેવા લાગ્યા કે તેમના શિષ્યની વૃદ્ધિ થશે એવું આતું ફળ છે. પાટણ નગરમાં...(અહીં રાસ અપૂર્ણ રહે છે.)

૨૩. ગદ્યમાં પ્રાયઃ ધર્મસાગરના શિષ્યે જ નોંધેલ વૃત્તાંતની ૮-૯ તુટિત પાનાંની ' ખરતર તપા ચર્યા ' આવા મથાળાની અપૂર્ણ પ્રત મુનિવર (હાલ આચાર્ય) શ્રી

લાજ ઘણી વહઈ સહુ કોઈ, ઉદયકરણ મોટો જગિ સોઈ,
જેહ તણી લખિચીનો પાર, ન જાણો કુણિં એક લગાર. ૬૬

ઋષભદાસ સં. ૧૬૮૫ માં મલ્લિનાથ રાસની પ્રશસ્તિમાં ખંભાતના આવકો ગણાવતાં કહે છે કે

સોમકરણ સંઘવી ઉદયકરણ, અધલખ્ય રૂપક તે પુણ્યકરણ,

હસ વંસિ રાજ શ્રીમલ, અધલખ્ય રૂપક ખરયથ. ભલ. ૨૮૪

વળી તેજ વર્ષમાં રચેલ તે કવિના હીરવિજયસૂરિના રાસમાં તો કેકેકાણે ઉદયકરણનો ઉલ્લેખ આવે છે. (જુઓ પૃ. ૨૭૫)

આ ઉદયકરણે હીરવિજયસૂરિના સ્વર્ગવાસ (૧૬૫૨ ભાદ્ર. શુ. ૧૧)ના પછી વિજયસેનસૂરિના હાથે મહોપાધ્યાય કલ્યાણવિજય અને ધનવિજયની સાથે હીરવિજયસૂરિની પાડુકાની શત્રુજયપર સ્થાપના કરી હતી. તેમાં સંવત ૧૬૫૨ માગશર વદ ૨ છે તે સંવત્ પ્રકટ થવામાં કે ઉકેલવામાં ભૂલ લાગે છે; કારણ કે વિજયસેનસૂરિ ૧૬૫૨ માં નહિ પણ ૧૬૫૬ માં શત્રુજય ગયા હતાં. (જિ ૨ નં. ૧૩)

૩ શ્રીમદલ-સં. ૧૬૪૬-૪૭ માં હીરવિજયસૂરિ ખંભાતમાં હતાં ત્યારે શ્રીમદલને ત્યાં ગયા હતા ને તેણે જયવિજયાદિને પંન્યાસ પદ આપતાં ઘણું ખર્ચ કર્યું હતું. (ઋષભદાસ કૃત હીર. વિજય રાસ પૃ. ૧૭૦, ૨૭૬; વિજયતિલકસૂરિ રાસ પૃ. ૨૬) વિજયસેનસૂરિ શત્રુજયની યાત્રા કરી ખંભાત પધાર્યાં (સં. ૧૬૫૬) તે વખતે શ્રીમદલે વિજયદેવસૂરિને આચાર્યપદ અપાવ્યું ને તેના મહોત્સવનું બધું ખર્ચ આપ્યું હતું. તેનું વર્ણન વિજયપ્રશસ્તિના સર્ગ ૧૭ ના શ્લોક ૭ થી ૫૮ તથા ૧૧ માં આપ્યું છે.

૧૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વસ્ત્રભવિજય પાસે છે. તે પૈકી પ્રારંભના ૪ પત્રની હકીકત ઉપયોગી ધારી શ્રી જિનવિજયે આત્માનંદ પ્રકાશના વીર સંવત્ ૨૪૪૪ કાર્તિકના (પુ. ૧૫ અંક ૪) માં પ્રકટ કરી છે. તેમાંની હકીકતો આ રાસમાં જે હકીકત છે તેને વિશેષ પુષ્ટ અને વિસ્તૃત કરે છે તો તે ત્યાંથી જોઈ લેવી.

મૂળ રાસ (ચાલુ).

- હીરવિજય સરિ પટધર, વિજયસેન સરિ સનેહ,
જિન શાસનકુ રાજ્યો, સકલ સરિ માંહિ લીદ. ૧૧૯
- સાહિ સતા જિજ્ઞે જસ લાહિ, હુઉ તે જયજયવાદ,
નાસધ વાદિ ગજ ઘટા, જિમ કેસરીકધ નાદ. ૧૨૦
- સાહિ અકળ્પર આગલિ, જલ્યા વાદિ અનેક,
કીર્તિચંભ આરોપિઓ, જયવાદિં જગિ એક. ૧૨૧
- વિજયસેન ગુર ગજપતિ, જેહનો જગિ જસવાદ,
જિન શાસન ચાપી કરી, વાદિ ઉતાર્યો નાદ. ૧૨૨
- પરગટ હોર-પટોધર, પુણ્યયોગિં પુણ્યવંત,
ખંભ નચરછી પધારિઆ, ધિન ધિન એ ભગવંત. ૧૨૩
- વિજયસેન સરિ મણુધર, બુદ્ધિછી જલ્યા સુરગુર,
સુરતર આવધ ખંભાલ પર તણીએ. ૧૨૪
- ન્યાના શુસ(ર) તેડાવધ, મેવડો મોકલધ ભાવધ,
આવધ ધર્મસાગર ઉલટ ધરીએ. ૧૨૫
- વિજય(સેન) સરિ વંદધ એ, દેખી મનિ આ નંદ એ,
ચંદ જિમ દેખે ચક્રારકાંએ. ૧૨૬
- વાત પૂછધ રા(લા)હોર તણી, શ્રી ગુંસા(રને) ધર્મસાગર ધણી,
અછધણી કહરીએ. ૧૨૭
- વચક ગુરચું બોલ એ, કે નહિ તુમનધ તોલ એ,
ખાલધ(લી) દેવતણી વાણી તિહા એ. ૧૨૮
- હોર ગોર નધ દેવવાણી,(?) પદ્મ હતા અલધ જાણી,
એ જયવિમલ તુમ પટધર એ આણી,
એ ઉદયવંત હોસ્યધ બસો એ. ૧૨૯
- વામિ(?)જ્યતું લહવું, એહવાતુ સું કહવું,
નિત રહવું તુમ પાસધ, દેવતાતથ્ય એ. ૧૩૧
- શ્રીપૂજ્ય અમદાવાદ બણી, ચલત કૂકહધ મુનિ અમ તણી,
ત્રિકાલ વંદના જાણુજ્યો એ. ૧૩૨

ધ્રમસાગરઉપાધ્યાય-રાસ.

૧૫૧

તવ કહધ તપગછગુર, એ સ્યું કથું મુનિવર,
શ્રુતધર વલિ વાંદસ્યે વેગિસ્યું એ. ૧૩૩
શ્રી વાચક વલતું કથું, દેવસપન આગધ લથું,
તે મહિં છત્ર છાયાષ્ટ તુમતણી એ. ૧૩૪

ફૂહા.

છત્ર છાયાષ્ટ તુમતણી, બધસવું મુઝ એક વાર,
તેહવું તપગછ ધણી હવધ, કિહાં બીજી વાર. ૧૩૬
ગુર જાધ ચંઉમાસું આપીઆ, ખંભ નય રંતિહાં થાપીઆ,
વ્યાપીઆ નિર્મલ જસ મહિમા ધણા એ. ૧૩૭
રંગધ રહધ ચંઉમાસિ, ખપ બેટધ ચિંતામણિ પાસધ,
આસ એ પૂરધ શ્રી સંધની ધણી એ. ૧૩૮
વખાણુ કરધ મનરંગિઈ, નવ નવ દેશના ભંગઈ,
ચંગિઈ એ શ્રી સંધના ચિત ઠારવા એ. ૧૩૯

(ફૂહા.)

એક દિન શાસન દેવતા, આવા સપન મઝાર,
જિન શાસન હિત કારણઈ, કહધ કબ વન (?) સુવિચાર, ૧૪૦

રાગ પર્જિઓ

જાગિ મુનિવર સુર વંદધ ધમ માનકય વનિજ-લિરે ?
સુપન પન એકજ તિહાં દીહું, દીવધ નદી દાવેલિ રે ? જાગિ. ૧૪૨
પંડિત શ્રી ગુર લખિયસાગર, તેડી વદધ મુનિરાજરે
કાજ કરસ્યું આપણું હવધ, સારે હમારાં કાજરે. જાગિ. ૧૪૩
પંડિત જ્ઞાનવિમલ પ્રમુખ યતી, તેડાવધ ઉલાસિરે,
સંધવી ઉદયકરણુ શ્રીમલ સહુ, સંધ આવધ ગુર પાસિરે. જાગિ. ૧૪૪
કાર્ત્તિંગ માર્મર્થ શુકલ ચંઉથઈ, આરાધન કરધ સારરે;
નાંદિ માંડી બિંબ આગલિ, મહાવ્રત ઉચ્ચારરે, જાગિ. ૧૪૫
સાધ સાધવિ નામ લેધ, ખમાવધ મુનિરાયરે,
સંધ ચંઉવિહ સકલ જીવ લહી, રાશિસ્યું નિરમેર માય ? રે. જાગિ. ૧૪૬
તિણુધ અવસર ગુર ગુરજી ભાખધ, ચિઉ અનસના આગ્રજરે ?
એહતુ ન વિલંબ કીજધ, મામીધ શિધ ? શિવપુર રાજરે જાગિ. ૧૪૭

ફૂહા.

જસ જામલિ ધણુઉ, બોલધ બાલ ગોપાલ,
ધર્મસાગર ઉવજાયનધ, વે (વંદ) કરં ત્રિ(કા)લ. ૧૪૮
—અપૂર્ણ.

૩૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૧૮ થી શરૂ.)

અનુ૦ વિઠ્ઠલદાસ મૂ. શાહ.

જો તમે હુઃખથી મુક્ત રહેવા ઇચ્છતા હો તો શરીર ધારણ ન કરો, જો તમને શરીરની જરૂરત ન હોય તો કર્મ ન કરો, જો તમે કર્મ કરવા ન ઇચ્છતા હો તો રાગ દ્વેષનો ત્યાગ કરો, જો રાગ દ્વેષ તજવા આહતા હો તો અભિમાન તજ દો. અભિમાન તજવા માટે અવિવેકને દૂર કરવાની આવશ્યકતા છે. અવિવેક ત્યારે જ દૂર થઈ શકે કે જ્યારે અવિદ્યા દૂર થાય. તેથી અવિદ્યાથી પિંડ છોડાવવા માટે પરમાત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરો.

જેવી રીતે અભિમાન પ્રકટ થાય છે તેવી રીતેજ રાગ દ્વેષ આવી જાય છે. જ્યારે તમે ‘હું સ્વામી છું’ એવું ચિંતન કરો છો ત્યારે તમને તમારા સ્વામીત્વમાં રાગ થાય છે. તમારા મનમાં ‘હું બ્રાહ્મણ છું’ એવી ભાવના જામી જાય છે કે તરત જ તમારી અંદર શૂદ્રો તરફ ઘૃણા ભાવ અને બ્રાહ્મણ તરફ પ્રેમભાવ ઉત્પન્ન થાય છે. જો રાગ દ્વેષનો સમૂળગો નાશ કરવા આહતા હો તો અભિમાનનો ત્યાગ કરો.

કેવળ ચિત્ત ત્યાગ દ્વારા બધી વસ્તુઓનો ત્યાગ થઈ જાય છે. મન જ સર્વસ્વ છે. એના ઉપર અધિકાર થતાં જ સઘળાનો ત્યાગ થઈ જાય છે. એ રીતે માનસિક સંયમથી બધા હુઃખોથી છુટકારો પામી શકાય છે.

‘હું પ્રાણુ’ અથવા અહંકાર વગર મન કંઈજ નથી. ખરેખર, એ ‘હું’ ની ભાવના દૂર કરવાનું કઠણ છે. હૃદય એ પ્રાણુ, મન, અહંકાર અને આત્માનું આવાસસ્થાન છે.

વસ્તુતઃ ખીજા સાંસારિક હુઃખોની કશી સત્તા જ નથી, જ્યારે આપણે સૂઈ જઈએ છીએ ત્યારે બધાં હુઃખ દૂર થઈ જાય છે. કેવળ મનનો શરીરની સાથે સંબંધ હોવાથી—કષ્ટ ઉત્પન્ન થાય છે. મન તથા બુદ્ધિનો અલેદ (અભિમાન) અવિદ્યાને લઈને કષ્ટ પહોંચાડે છે. પરમાત્મ ભાવનાની સાચી સાધનાથી અહંકારનો નિમિષમાત્રમાં નાશ થઈ જાય છે.

કેવળ એક જ રસ છે. એકજ પરમાત્મા છે. તે શુદ્ધ પરિપૂર્ણ અને અનંત છે. મનને અહિં તહિં ભટકાવ્યા વગર એનું ધ્યાન ધરી અને મનની

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

૧૫૩

ખરેખરી શાંતિ સાથે તમારી જાતને સઘળાં દુઃખોથી મુક્ત કરો. અહંકાર પોતે મિથ્યા વસ્તુ હોવાને લઈને અભ્યાસ દ્વારા નષ્ટ થઈ જશે.

હું, તું, આ માઈ, આ બીજાનું એવા જુદા જુદા ભાવોને તથા દ્વેત-ભાવને તણ દો. એને બદલે પરમાત્મભાવ ગ્રહણ કરો. મનનાં સંકલ્પ-વિકલ્પનો નાશ કરો. એનું નામ અદ્વૈત નિષ્ઠા.

અહંકાર નાશનો શ્રદ્ધા ઉપાય છે આત્મનિરોધ. હું શરીર નથી, હું મન નથી, જગત્ મિથ્યા છે, પરમાત્મા જ સત્ય છે. એવી ભાવનાનું ધ્યાન કરો, અહંભાવનો લોપ થઈ શકશે.

મૈત્રી, કૃષ્ણા, દયા, વિશ્વપ્રેમ, ક્ષમા, ધૃતિ, તિતિક્ષા અને સહિષ્ણુતા એ સાત્ત્વિક ગુણો છે. માનવ જીવનમાં એ શાંતિ તથા આનંદ રેડે છે. એનો સંપૂર્ણ વિકાસ કરવો જોઈએ.

સંતોષ, ધૃતિ, ઉત્સાહ અને દૃઢ સંકલ્પ એ આત્માનુભવમાં સંકળતા પ્રાપ્ત કરવા માટે અત્યંત આવશ્યક છે. આધ્યાત્મિક સાધકે તો એને હંમેશાં વધાર્યા કરવા જોઈએ.

કામનાઓનો નાશ, અહંકારનો નાશ અને સંકલ્પનો નાશ એ સર્વનું તાત્પર્ય મનને વશ કરવું અથવા મનોનાશ કરવો એ છે.

મન, પ્રાણ, અને વીર્ય એ ત્રણે એક જ સાંકળની ત્રણ ગાંઠ છે. એ એક જ સંબંધના અંતર્ગત છે. એ જીવાત્માના મહેલના ત્રણ સ્તંભ છે. એ ત્રણ-માંથી એક પણ સ્તંભનો નાશ કરી દો એટલે આખો મહેલ ચુરેચુરા થઈ જમીનદોસ્ત થઈ જશે. તમાઈ મિથ્યા વ્યક્તિત્વ ટુકડે ટુકડા થઈ જશે. તમે અખંડ બ્રહ્મચર્ય બાર વરસ સુધી પાળો તો તમે વગર પ્રયાસે નિર્વિકલ્પ સમાધિમાં પ્રવેશ કરશો. મન આપોઆપ વશ થઈ જશે. વીર્ય-શક્તિ જ સર્વ પ્રધાન શક્તિ છે. નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચારી નિર્વિકલ્પ સમાધિમાં સહેલાઈથી સ્થિત થઈ જાય છે. તેનું મન અત્યંત પવિત્ર, દ્રઢ અને એકાગ્ર થઈ જાય છે. તેને શ્રવણ મનનના અભ્યાસની જરૂર નથી રહેતી. ચાલીશ ટીપા લોહીથી એક ટીપું વીર્ય બને છે. એક વખતના સ્ત્રી-સહવાસથી જેટલી શક્તિ ક્ષીણ થાય છે તેટલી ચોવીશ કલાકના માનસિક પરિશ્રમદ્વારા માનસિક શક્તિની ક્ષીણતા અથવા ત્રણ દિવસના શારીરિક શ્રમ દ્વારા શારીરિક શક્તિની ક્ષીણતા સમાન છે. એ રીતે વીર્ય બહુ મુલ્ય વસ્તુ છે. એ શક્તિનો વ્યર્થ નાશ ન કરો. ખૂબ સાવધાનીથી એનું રક્ષણ કરો. તમને અદ્ભૂત ઉત્સાહ અને શક્તિ પ્રાપ્ત થશે. જ્યારે તેનો ઉપયોગ નથી થતો ત્યારે તેનું યોજસ થાય છે અને તે મગજમાં એકઠું થવા લાગે છે. આપણાં દુઃખનો મોટો ભાગ વીર્યની ખરબાદીને આભારી જ છે.

૬૫૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંકલ્પ, ઇચ્છા, રાગ, દ્વેષ, અહંકાર, મન, એ જીવાત્માના મહેલની છ ઇંટ છે. જેને લઈને જીવાત્માનું વ્યક્તિત્વ નિર્માણ થાય છે. તે સાંકળની છ ગાંઠ છે. એક ઇંટ અથવા એક ગાંઠનો નાશ થતાં જ આખો મહેલ આખી સાંકળ નષ્ટ થઈ જાય છે.

સિદ્ધિઓ માટે બહુ ચિંતા ન કરો. દિવ્ય ચક્ષુ અને દિવ્ય શ્રોત્ર મળવાથી કરો. લાભ નથી, કેમકે તે મળવાની અપેક્ષાએ ન મળવાથી વધારે પ્રકાશ અને શાંતિ મળે છે.

જ્ઞાની પુરૂષ એવી સિદ્ધિઓની કદિ પણ પરવા નથી કરતો, કેમકે તેનાં દૈનિક જીવનમાં તેને એ વસ્તુની કશી જરૂર નથી પડતી.

તેજ કાર્ય કરો કે જે મન કરવા નથી માગતું. મન જે કામ કરવા માગતું હોય તે કામ ન કરો. આ મન વશ કરવાનો તથા ઇચ્છા શક્તિ વધારવાનો એક માર્ગ છે.

મનને વશ કરવામાં આવે એટલે શરીર પર તો પુરેપુરો અધિકાર આવી જ જાય. શરીર તો મનની છાયા માત્ર છે. એટો એક એવો સંચો છે જેને મન પોતાનું હુંટવાનું સાધન ગણે છે. તમે મનને વશ કરી લ્યો એટલે શરીર તો તમારું શુભામ બની જશે.

મન સઘળી ઇન્દ્રિયોનું કેન્દ્ર છે, એ એક સ્થળે જ પાંચે જ્ઞાનેન્દ્રિયો મળે છે. એ ઇન્દ્રિયો વગર પણ જોઈ શકે છે, સાંભળી શકે છે, સુંઘી શકે છે, સ્વાદ લઈ શકે છે અને અનુભવ લઈ શકે છે. એ પાંચે જ્ઞાનેન્દ્રિયોનો સમુચ્ચય છે.

પ્રાણાયામ, જપ, વિચાર તથા લકિત દ્વારા રજા અને તમને દૂર કરો. જે મનનાં સત્ત્વને ઢાંકી દે છે, ત્યારે જ મન ધ્યાનને યોગ્ય બની જાય છે.

જ્યારે તમે પ્રસન્ન રહેતા હો, તમારું મન સ્થિર અને એકાગ્ર રહેતું હોય ત્યારે સમજવું કે તમે યોગમાં આગળ વધી રહ્યા છો અને તમારા સત્ત્વગુણમાં અભિવૃદ્ધિ થઈ રહી છે.

રાગ-દ્વેષની ચાર અવસ્થાઓ છે. દગ્ધ, તનુ, વિચ્છિન્ન, ઉદ્ધાર. પહેલી બે અવસ્થાઓ યોગી પુરૂષોની હોય છે અને છેલ્લી, બે સાંસારિક પુરૂષોની. જે યોગી અભ્યાસમાં શુંથાયેલા હોય છે તેનામાં રાગ-દ્વેષના સંસ્કાર ઘણાજ પાતળા હોય છે અને અત્યંત સૂક્ષ્માવસ્થામાં રહે છે. એ તો તે બંને વૃત્તિઓને વશ કર્યા કરે છે. જેઓ સાંસારિક વિષયોમાં શુંથાયેલા હોય છે તેનામાં રાગદ્વેષ છુપાયેલા છતાં પુરેપુરા ફેલાયેલા રહે છે. સાંસારિક પુરૂષ રાગદ્વેષના પ્રવાહનો કેવળ શુભામ હોય છે. આકર્ષણ તથા વિકર્ષણના પ્રવાહોમાં તે અહિંતહિં અથડાય કરે છે. જે પૂર્ણ યોગી છે તેનામાં રાગદ્વેષની વૃત્તિઓ નિર્વિકલ્પ સમાધિદ્વારા દગ્ધ થઈ જાય છે અને તે બળી ગયેલા ખીજની જેવા થઈ જાય છે.

ધાર્મિક વાંચનમાળા.

૧૫૫

વિચ્છિન્ન દશામાં રાગદ્રેષ છુપાયેલા હોય છે. જ્યારે સ્ત્રી પોતાના પતિ તરફ પ્રેમ પ્રદર્શિત કરે છે ત્યારે તેની અપ્રસન્નતા તથા ઉપેક્ષા અસુક કાળ માટે અંતર્હિત થઈ જાય છે અને રાગવૃત્તિ કામ કરવા લાગે છે. જ્યારે તે કેંઈ વિશેષ કારણથી પોતાના પતિ સાથે નાખુશ થઈ જાય છે ત્યારે દ્રેષવૃત્તિ પ્રકટ થઈ જાય છે.

શમ (વાસના ત્યાગ દ્વારા મનની શાંતિ), દમ (ઇન્દ્રિયોનો સંયમ) એ બન્ને ષટસંયત્તિના મહત્વપૂર્ણ અંગ છે. જે જ્ઞાનમાર્ગે સાધન કરનાર માટે મોક્ષનો એક ઉપાય છે. શમ-દમ વસ્તુતઃ યૌગિક ક્રિયાઓ છે, જ્યારે એ સાધન સમાપ્ત થઈ જાય છે ત્યારે શાસ્ત્રશ્રવણ તથા મનનના સાધનોમાં પ્રવેશ કરવો પડે છે. તે પછી નિદિધ્યાસન માટે ત્રણ વર્ષના એકાન્તવાસની જરૂર પડશે.

મન એ ટેવોનો સમૂહ છે. મનુષ્યની પ્રકૃતિમાં ખરાબ ટેવો અને પક્ષ-પાત નિહિત હોય છે. અનુકૂળ અવસર મળતાં તેઓ મનની ભૂમિમાં ઉતરી જાય છે.

જીવાત્મા, મન તથા વૃત્તિઓની સાથે સંયુક્ત થઈને વિષયોનો ઉપભોગ કરે છે, જ્યારે મન તથા ઇન્દ્રિયો પાતળા થઈ જાય છે અને પુરેપુરા વશ થઈ જાય છે ત્યારે કરણ-ઇન્દ્રિય વ્યાપાર બંધ થઈ જાય છે. (ચાલુ.)

ધાર્મિક વાંચનમાળા.

બાળુસાહેબ જીવણલાલ પન્નાલાલજીએ એક સુંદર વાંચનમાળા તૈયાર કરવાનું કાર્ય પ્રેક્ષક અંધુ હીરાલાલ રસીકલાલ કાપડીયાને સોંપ્યું છે, અને તે માટે દ્રવ્ય ખર્ચવાની જે તત્પરતા બાળુ સાહેબે બતાવી છે તે માટે તેઓશ્રી ધન્યવાદને પાત્ર છે. કાચી વયથી બાળકો વિતરાગના માર્ગે સંચરે-સંસ્કારો પ્રગટે-જામે તેવા ઉદ્દેશથી આ કાર્ય આરંભેલ છે, વળી જૈનોના સર્વ શ્રીરકાઓને ઉપયોગી થાય તેવી સાધારણ વાંચનમાળાની આ અગત્ય માટે મતભેદ હોઈ શકે નહિ. હજીસુધી આવું કાંઈ જેવું જોઈએ તેવું જૈન સમાજમાં થયેલ નથી અને તે માટે જૈન સમાજના વિદ્વાનોને પોતાની શક્તિને ફાળો આપવા એક વિસ્મૃતિ પત્ર બાળુસાહેબે બહાર પાડેલ છે અને તેમાં આ વાચનમાળામાં યોગ્ય ફાળો આપવા અને માર્ગદર્શક સૂચનાઓ તેઓશ્રી ઉપર કે પ્રો. હીરાલાલભાઈ ઉપર મોકલવા તે પત્રિકામાં જણાવ્યું છે, જેથી દરેક વિદ્વાનો કે આ કાર્યમાં રસ લેનારા અંધુઓએ યોગ્ય લાગ્યા પ્રમાણેની તે માટે સૂચનાઓ મોકલવા અમો પણ જણાવીએ છીએ. અને અમારા વિચારો-સૂચનાઓ નીચે પ્રમાણે પ્રગટ કરીએ છીએ.

૧ ત્રણે શ્રીરકાઓના સિદ્ધાંતને અંધગ્રેસતા થાય તેવા વિષયો લેવા.

૨ સામાન્ય રીતે ન્યાય, નીતિ, તત્ત્વજ્ઞાન એવા આરાના (પ્રાચીન) અને હાલના અર્વાચીન મહા પુરુષોના ચરિત્રો, ઇતિહાસ અને પ્રાચીન તીર્થો સંબંધી હકીકતો, ભૂગોળ, ક્રિયાકાંડ તેના હેતુઓ સહિતની હકીકત, શ્રાવકોની દીન રાત્રિની ચર્ચા, શ્રાવકોના આચારની હકીકતો અને જૂતકાલીન પ્રાચીન અર્વાચીન શ્રાવકોના ચરિત્રો ટુંકામાં લેવા—અને

૧૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સાદી અને સરલ નૈતિક કવિતાઓ આજની પદ્ધતિએ બનાવરાવી મુકવી અને જરૂર જણાય ત્યાં ત્યાં તે વિષયોને લગતા ફોટાઓ પણ સાથે લેવા, માર્ગાનુસારી લક્ષણો, આરતીની સમજ કથાઓ સહિત લેવી, જૈનોના સોળ સંસ્કારોની હકીકત લેવી, સતી ચરિત્રા અને પ્રભાવક પુરૂષોના ચરિત્રા લેવા. જૈન ધર્મની વિશેષતા અન્ય ધર્મોની અપેક્ષા કેમ છે તે વિષય લેવો. કર્મનું, નવતત્ત્વનું, સાતનયનું, ગુણસ્થાનકનું કથારૂપે ટુંકું સ્વરૂપ લેવું. અત્યાર સુધીમાં બહાર પડેલી સીરીઝો ઉપર દષ્ટિ નાંખી જવી. પદાર્થ વિજ્ઞાનના પાઠો જૈન દષ્ટિએ તૈયાર કરવા, તૈયાર કરવામાં આવતી વાંચનમાળામાં ઉપરોક્ત વિષયો દાખલ કરવા અને વિશેષમાં આમાં લેવા માટે-જણાવેલ વિષયો માટે વિશેષ જે જે મૂળ, ભાષાંતર વગેરેના ગ્રંથો જરૂર હોય તે બધામાંથી તારવણી કરી વિષયો લેવા. આ વિષયો માટે કયા કયા ગ્રંથો દષ્ટિગોચર કરવા કે વિષયો લેવા તે માટે સૂચના થશે તો હવે પછી જણાવવા રજા લેશું.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

શ્રીબોધ. (માસિક) વર્ષ ૭૬ મું અંક ૧ લો જાન્યુઆરી સને ૧૯૩૨-શ્રીઉપ-યોગી આ માસિક ધણુંજ જુનું છે. તેના બાહોશ તંત્રીઓએ શ્રીઉપયોગી વિવિધ લેખોથી તેની હૈયાતિ તેમજ આબાદિ સાચવી રાખી છે. શ્રીઉપયોગી માસિકો આપણે ત્યાં નહિં જેવા અદ્ય છે, તેમાં આ માસિક તેની ઉપયોગીતા તથા આવશ્યકતા માટે ખુશી થવા જેવું છે. બાળકો માટેનું પણ સરલ વાંચન આપી તેને બાલોપયોગી પણ સાથે બનાવેલું છે. શ્રીઓ માટે તો ખાસ ઉપયોગી હોષ દરેક ગૃહમાં તે હોવું અને વંચાવું જોઈએ. અમો તેનો અભ્યુદય ઇચ્છીએ છીએ. કિંમત વાર્ષિક સાડાત્રણ રૂપૈયા. મળવાનું સ્થળ જીવનલાલ અમરશી મહેતા. મંત્રી- શ્રીબોધ, અમદાવાદ.

શ્રીમન્મહાવીર દેવના પ્રથમ ગણધર ગુરૂ ગૌતમસ્વામીની રંગીન છબી.

પ્રકાશક સારાભાઈ મણીલાલ નવાળ, નાગજી ભુદરની પોળ અમદાવાદ-તરફથી સમા-લોચના અર્થે મળી છે. આ વિવિધ અને સોનેરી રંગથી પ્રગટ કરવામાં આવેલ સુંદર છબી કે જે નીચે સંસ્કૃત ભાષામાં આપેલ શ્લોકોનુરૂપ તેના ચિત્રકાર જયન્તીલાલ ઝવેરી છે. છબી ચિત્રાકર્ષક અને સુંદર છે. ધર્મસ્થાનમાં રાખવા યોગ્ય અને દર્શનાભિલાષિ જરાસુ માટે ખાસ ઉપયોગી છે. જેટલી સુંદર આ છબી તેટલું તેના ઉપર સુંદર છાપ-કામ અને તેના માટે ઉપયોગમાં લીધેલ આટપેપર પણ ઉંચા છે. પોરટેજ સહિત સાડાત્રણ આના કિંમત પ્રકાશકે રાખેલ છે, જે યોગ્ય છે. મળવાનું સ્થળ પ્રકાશકને ત્યાંથી.

કામકુંભ (હિંદિભાષામાં) લેખક પં. ઇશ્વરલાલ જૈન. પ્રકાશક આદર્શ ગ્રંથમાળા મુલતાન-પંજાબ. કિંમત ચાર આના. ઉત્તમ અને ઉપયોગી સાહિત્ય પ્રકાશિત કરી ઓછા મૂલ્યે આપવાનો આ સંસ્થાના ઉદ્દેશ પ્રમાણે ઉપરોક્ત શિક્ષાપ્રદ કથા લઘુ ગ્રંથ પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. આ રીતે હિંદના દરેક વિભાગમાં અને દરેક ભાષામાં જૈનસાહિત્યનું પ્રકાશન થવાની જરૂર છે. અમો પ્રકાશક આ પ્રયત્નમાં સફળ નીવડે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

સાહિત્ય અને કલાની રસલહાણુ

જૈન જ્યોતિ

દર માસે નિયમિત રીતે પૂરી પાડે છે

જૈન જનતાનું આ પહેલ વહેલું સચિત્ર અને કલાત્મક માસિક છે.

એમાં જૈનસાહિત્ય, સમાજ, શિલ્પ, સ્થાપત્ય, તીર્થ, કળા, વગેરે ભિન્નભિન્ન વિષયો પર મનનીય લેખો પ્રગટ થાય છે. અત્યાર સુધીમાં બહાર પડી ચુકેલા કોઇપણ અંક આપ જુઓ અને તમે ગ્રાહક થવા જરૂર લલચાશો.

તંત્રી
ધીરજલાલ ટોકરશી શાહ
:: મુખ્ય લેખકો ::

રા. મોહનલાલ દલીયંદ દેશાઈ બી. એ., એલ, એલ, બી.

રા. નાગકુમાર મકાતી બી. એ., એલ, એલ, બી.

મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી (પૂર્વ દેશમાં વિહાર કરતા)

મુનિશ્રી ચતુરવિજયજી

સન્મિત્ર શ્રી કપૂરવિજયજી

રા. શ્રાકાન્ત

રા. ડાહ્યાલાલ મ. શાહ (તંત્રી : જૈન પ્રકાશ)

રા. કેશવલાલ ડા. દેશાઈ

રા. પ્રભાશંકર સ્થપતિ વગેરે વગેરે

આટલી સંગીન સામગ્રી છતાં—

વાર્ષિક લવાજમ : રૂ. અઢી. પરદેશમાં રૂ. સાડાત્રણ

કોઇ પણ અંકથી લવાજમ ભરી શકાય છે. લવાજમ ભર્યા પછી ૧૨ અંક મળશે અથવા વર્ષની શરૂઆતથી થવું હશે તો તેમ પણ થઇ શકશે. નવ માસ અને છ માસનાં લવાજમ પણ ભરી શકાય છે

નવ માસ રૂ. ૨-૦-૦

છ માસ રૂ. ૧-૬-૦

આ નવીન સાહિત્યનો-સાહસનો-જહેમતનો ખ્યાલ કરી આપ આજે જ ગ્રાહક તરીકે આપનું નામ નોંધાવો. આપના મિત્રમંડળને તથા લાગવગવાળાને આ પત્રના ગ્રાહક બનવા મજબુત બલામણુ કરો—

જ્યોતિ કાર્યાલય

હવેલીની પોળ, રાયપુર : અમદાવાદ.

વસંત પ્રી. પ્રેસ : અમદાવાદ.

સરળ અને રસભરી ભાષામાં લખાયેલાં, જ્ઞાન સાથે ગમ્મત આપતાં,
ધર્મ અને નીતિનાં સંસ્કારો પાષતાં

બાળગ્રંથાવળીનાં ૧૦૦ પુસ્તકો

પ્રથમ શ્રેણી : કિં. રૂ. દોઢ. પાકું બાઈન્ડીંગ રૂ. બે.

૧ શ્રી રીખવદેવ, ૨ નેમ-રાણુલ, ૩ શ્રીપાર્શ્વનાથ, ૪ પ્રભુ મહાવીર, ૫ વીર ધનો, ૬ મહાત્મા દંડપ્રહારી, ૭ અભયકુમાર, ૮ રાણી ચેલણા, ૯ ચંદનબાગા, ૧૦ ઇલાચીકુમાર, ૧૧ જીભુસ્વામી, ૧૨ અમરકુમાર, ૧૩ શ્રીપાળ, ૧૪ મહારાજ કુમારપાળ, ૧૫ પેથડકુમાર, ૧૬ વિમળશાહ, ૧૭ વસ્તુપાળ-તેજપાળ, ૧૮ ખેમો દેદરાણી, ૧૯ જગકુશાહ, ૨૦ ધર્મ માટે પ્રાણ આપનાર મહાત્માઓ.

બીજી શ્રેણી : સળંગ પુસ્તકાકારે પાકું બાઈન્ડીંગ રૂ. સવા.

૧ અર્જુનમાળી, ૨ ચક્રવર્તી સનત કુમાર, ૩ ગણધર શ્રી ગૌતમસ્વામી, ૪ ભરતબાહુબલિ, ૫ આદ્રકુમાર, ૬ મહારાજ શ્રેણિક, ૭ વીર ભામાશાહ ૮ મહામંત્રી ઉદાયન, ૯ મહાસતી અંજના ૧૦ રાજર્ષિ પ્રસન્નચંદ્ર, ૧૧ મયણરેહા, ૧૨ ચંદન મલયાગિરિ, ૧૩ કાન કહિયારો, ૧૪ મુનિશ્રી હરિકેશ, ૧૫ કપિલ મુનિ, ૧૬ સેવામૂર્તિ નંદિષેણ, ૧૭ શ્રી સ્થૂલિભદ્ર, ૧૮ મહારાજ સંપ્રતિ, ૧૯ પ્રભુ મહાવીરના દશ શ્રાવકો, ૨૦ સ્વાધ્યાય.

ત્રીજી શ્રેણી : કિં. રૂ. દોઢ. પાકું બાઈન્ડીંગ રૂ. બે.

૧ શ્રી ભદ્રબાહુ સ્વામી, ૨ શ્રીહેમચંદ્રાચાર્ય, ૩ શ્રી હરિભદ્રસુરિ, ૪ શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકર, ૫ શ્રી અપભ્રંશસુરિ, ૬ શ્રી હીરવિજય સુરિ, ૭ ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી, ૮ મહા સતી સીતા, ૯ દ્રૌપદી, ૧૦ નળ-દમયંતી, ૧૧ મૃગાવતી, ૧૨ સતી નંદ્યંતી, ૧૩ ધન્ય અહિસા, ૧૪ સત્યનો જય, ૧૫ અસ્તેયનો મહિમા, ૧૬ સાચોશણુગાર-શીલ, ૧૭ સુખની ચાવી યાને સંતોષ, ૧૮ જૈન તીર્થોનો પરિચય ભાગ ૧ દો. ૧૯ જૈન તીર્થોનો પરિચય ભા. ૨ બે. ૨૦ જૈન સાહિત્યની કાયરી.

ચોથી શ્રેણી : કિં. રૂ. દોઢ. પાકું બાઈન્ડીંગ રૂ. બે.

૧ જવડશા, ૨ કોચરશા, ૩ વીર વનરાજ, ૪ ધન્ય એ ટેક, ૫ મણિનાં મૂત્ર, ૬ કળાધર કોકાશ, ૭ શુકરાજ, ૮ જિનમતીલ રાજર્ષિ કરકંડુ, ૧૦ અનંગ સુંદરી, ૧૧ નર્મદા સુંદરી, ૧૨ અષાઢાભૂત, ૧૩ અચંકારિભટ્ટા, ૧૪ વિષ્ણુકુમાર, ૧૫ કાલિકાચાર્ય, ૧૬ શ્રી પાદ-લિપ્તચાર્ય, ૧૭ મહાત્મા આનંદધનજી, ૧૮ શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી, ૧૯ જળમંદિર પાવાપુરી (કાવ્ય) ૨૦ સાધર્મિકનાં સ્નેહજરણાં.

પાંચમી શ્રેણી : સંવત ૧૯૮૮ની શ્રાવણ પૂર્ણિમાએ બહાર પડશે. અગાઉથી લવાજમ મોકલી આપનાર માટે પોસ્ટે જ સહિત રૂ. દોઢ, પાકું બાઈન્ડીંગ રૂ. બે પછીથી પોસ્ટેજ અલગ.

૧ લલિતાંગકુમાર, ૨ ચિલાતીપુત્ર, ૩ આલુશા, ૪ સમરાશા, ૫ પવિત્ર જયસેના, ૬ ભક્ત દેવપાળ, ૭ કુમાર મંગળ કળશ, ૮ ઉત્તમકુમાર, ૯ ચંપકચેષ્ટિ, ૧૦ અમરસેન-વયરસેન, ૧૧ સાંજળુસિંહ, ૧૨ ચંપકમાળા, ૧૩ કેવળી જ્યાનંદ, ૧૪ સમરાદિત્ય, ૧૫ હંતરાજ-વત્સરાજ, ૧૬ કવિ ધનપાળ, ૧૭ શ્રીકાંત શેઠ, ૧૮ મુનિ અર્હજક. ૧૯ વૃદ્ધાકુમાર, ૨૦ ઉત્તરાધ્યયનનાં અમૃતમિદ્.

પાંચ શ્રેણી સાથે ખરીદનારને રૂ. ૬૫૫. ૫ રૂં બાઈન્ડીંગ ૮૫૫ પોસ્ટેજ દરેકનું અલગ સમજવું.

જ્યોતિ કાર્યાલય

હવેલીની પોળ, રાયપુર: અમદાવાદ

બીજાં કોઈ પણ પુસ્તકો માટે અમને લખો :

તૈયાર છે. “ શ્રી પ્રભાવકચરિત્ર. ” જલદી મંગાવો.

(વિદ્વદ્ધર્મ સુનિરાજશ્રી કલ્યાણવિજયજી મહારાજનો લખેલ વિસ્તૃત
પર્યાલોચના સાથે)

જૈન સાહિત્યમાં સેંકડો ચરિત્ર ગ્રંથો વિદ્યમાન છતાં આ પ્રભાવકચરિત્રની કોટીના ગ્રંથો વિરલ છે. શાસ્ત્રોમાં જણાવેલ પ્રભાવક શબ્દનો અર્થ અતિશય જ્ઞાનથી, ઉપદેશ શક્તિથી, વાદશક્તિથી કે વિદ્યા આદિ ગુણથી જિનશાસન ઉત્પત્તિ કરનાર જૈન આચાર્યો, એવો થાય છે અને આઠ પ્રકારના પ્રભાવક શાસ્ત્રો કહે છે. તેમાં મહા પુરૂષો વજ્રસ્વામીથી છેલ્લા શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય સુધીના આવીશ મહાત્માઓના ચરિત્રો આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે.

ચૌદમી સદીની સાદી અને કથારસ પ્રધાન દ્રષ્ટિનો વિચાર કરતાં આચાર્ય પ્રભા-
ચંદ્રસૂરિની આ કૃતિ કર્તાની સંગ્રહશિલ્પતા, ઇતિહાસ પ્રિયતાની સાક્ષી પુરે છે; એટલું જ
નહિ પરંતુ ભિન્નભિન્ન સમયના જૈન ઇતિહાસના સુંદર પ્રકરણો પણ તેમાં પૂરા પાડે છે.
વળી તે તે સમયમાં જૈનધર્મની કેવી સ્થિતિ હતી? તેનો કયા ભાગમાં વિશેષપ્રચાર હતો?
તેના પર સમયની શી અસર હતી? એ બધી વાતોના સ્પષ્ટ અને ગર્ભિત પૂરાવા આ
ગ્રંથમાં આવેલા ભિન્ન ભિન્ન ચરિત્રો ઉપરથી જણી શકાય છે. આ બધી વાતોનો વિચાર
કરતાં આ ગ્રંથ ફેટલો મહત્વ ધરાવે છે તે તેના વાચકો સ્વયં સમજી શકે તેવું છે. આવા
મહાન પુરૂષોના જીવન ચરિત્રો વાંચવાથી શ્રદ્ધા વૃદ્ધ થાય છે, આત્માની નિર્મળતા થાય છે
અને મનનપૂર્વક વાંચવાથી તેવા મહાન પુરૂષ થવાની બીડીભર ભાવના પ્રકટ થાય છે.

ધાર્મિક શિક્ષણ ક્રમમાં જીવન ચરિત્રોનું શિક્ષણ આવશ્યક છે, કારણકે બાળજીવોને
કથાદ્વારા ધાર્મિક શિક્ષણ આપવાની રીત સરલ અને સુંદર છે. એમ શિક્ષણવેત્તા કહે છે
અને તેથીજ આ ગ્રંથ ધાર્મિક શિક્ષણ ક્રમમાં દાખલ કરવાથી ઉત્તમ પ્રકારના શિ-
ક્ષણની ગરજ સારે છે.

આ ગ્રંથમાં આવેલા આ કાળના આ મહાન પુરૂષોના ચરિત્રોની હકીકત એ બધી
સત્ય ઘટના છે અને તે જૈન દર્શનનો અસુક સદીઓનો ઇતિહાસ પુરો પાડે છે, જે તેની
પ્રથમ વિસ્તારથી આપવામાં આવેલ સંકલનાપૂર્વકની પર્યાલોચના વાંચવાથી સહેજે
સમજી શકાય તેવું છે.

એકંદર આ ગ્રંથ પ્રકટ થવાથી જૈન સાહિત્યની વૃદ્ધિ થવા સાથે વાચકગણને સુંદર
વાંચન પુરૂ પાડવામાં આવેલ છે તે વાંચવાથી સ્પષ્ટ થાય તેવું છે.

આ ગ્રંથમાં આવેલ પ્રભાવશાલી આત્માઓના ચરિત્રો મનનપૂર્વક વાંચવાથી
આત્માને શાંત રસ ઉત્પન્ન થવા સાથે ધર્મરૂપી મહામંગળને પ્રકટ કરાવી, આત્મભાવના
અને આત્માનંદ પ્રકટાવવા સાથે ભગ્યાત્માઓ તેવા ઉચ્ચ પદના અધિકારી સહેજે થાય છે.

આ ગ્રંથ ઇતિહાસના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી અને લાઘવરહીત તથા જ્ઞાન
ભંડાર વગેરેના શાળાગારૂપ અને ધર્મ કથાના વાચકો માટે તેના નિવાસ સ્થાનમાં અવ-
સ્ય રાખવા યોગ્ય વસ્તુ છે.

રોયલ આઠ પેજી છપન ફોર્મ પાંચસેંઠ પાનાનો દળદાર આ ગ્રંથ ઉંચા એન્ડ્રીક
પેપર ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાવી સુશોભીત બાઇન્ડિંગથી અલંકૃત કરવામાં
આવેલ છે. કિંમત બઢી રૂપૈયા કપડાના બાઇન્ડિંગના ચાર આના વિશેષ પોસ્ટેજ જુદું.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૨૯ મું. વીર સં. ૨૪૫૮. પોષ. આત્મ સં. ૩૬. અંક ૬ ફો.

તારણહાર તો રેંટીયો જ છે.

કવિ શ્રી રવિન્દ્રનાથ ટાગોરે યંત્રોનો પણ પુરસ્કાર કર્યો છે. તેઓ કહે છે કે યંત્રના આ યુગમાં યંત્ર એજ આહારનો માર્ગ છે. અમે અહિં યંત્રવાદની આખી ચર્ચામાં નહિ ઉતરીએ. યંત્રમાં અનેક વિપત્તિઓ છે. એ તો કવિશ્રી પોતે પણ કબૂલ કરે છે. પશ્ચિમમાં જ્યાં યંત્રોનું સામાન્ય પ્રવર્તે છે ત્યાં પણ દુકાળ અને ભૂખમરો છે એ પણ તેઓ કબૂલ કરે છે. આજે તો યંત્રરાજે દુનિયાના આમવર્ગને વધુ ને વધુ ચૂસી રહ્યા છે તે આપણને નરી આંખે દેખાય છે. યંત્રોથી દુનિયાને તો લાભ જ થવાનો સંભવ છે, જો માનવ સમજમાંથી લોભ વૃત્તિ નિર્મૂળ થઈ શકે આપણુ દેશમાં તો આમમાર્ગ જ્યાંસુધી આર્થિક સ્વાવલંબન સિદ્ધ ન કરે ત્યાં સુધી એ બનવું શક્ય નથી લાગતું. એટલે આજે આપણે માટે યંત્રોનો વિચાર અસ્થાને છે. આજે તો રેંટીયો જ આમવર્ગનો તારણહાર દેખાય છે.

શ્રી નરહરિ પરીખ.